

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2017.1.10.
COM(2016) 824 final

2016/0403 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az európai szolgáltatási e-kártya és a kapcsolódó adminisztratív eszközök bevezetéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2016) 439 final}

{SWD(2016) 442 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Tekintettel arra, hogy a szolgáltatások az EU GDP-jének és a foglalkoztatásnak mintegy 70 %-áért felelősek, a szolgáltatások uniós piaca versenyképességének elősegítése központi szerepet játszik az Unióban a munkahelyteremtésben és a növekedésben. A 2006-ban elfogadott szolgáltatási irányelv általános rendelkezéseket állapított meg a szolgáltatók letelepedésének megkönnyítése és azon képességük előmozdítása érdekében, hogy határokon átvitelően tudjanak szolgáltatásokat nyújtani az egységes piacon. Az irányelv számos reformot sürgetett az uniós tagállamok körében, amelyek a becslések szerint tíz év alatt 0,9 %-kal növelnék az EU GDP-jét.

Az Unió azonban ezen túlmenően is jelentős kiaknázatlan potenciállal rendelkezik a növekedés és a munkahelyteremtés terén. A szolgáltatások uniós piacán felgyorsulna a termelékenység növekedésének üteme és a források elosztása is hatékonyabbá válna. A határon átnyúló kereskedelem és a szolgáltatásokba történő beruházás mértéke továbbra is alacsony. A fennmaradó akadályok leküzdése annak érdekében, hogy több határon átnyúló tevékenység legyen a szolgáltatások terén erősíteni fogja a versenyt, így nagyobb választékot és jobb árakat eredményezve a fogyasztók számára, valamint fokozva az innovációt. Ezeknek az akadályoknak a szolgáltatási irányelv által biztosított keret alapján történő kezelése az uniós GDP további 1,7 %-os növelésének lehetőségét is magában hordozza¹. Ezen túlmenően a szolgáltatások piacának jobb működése az ágazat versenyképességét is kedvezően befolyásolja, mivel az Unió feldolgozóipara a szolgáltatások egyik fontos vevője és végső felhasználója. A szolgáltatások ténylegesen egy feldolgozóipari késztermék értékének 40 %-át teszik ki az Unióban. Egy versenyképes feldolgozóipar tehát a szolgáltatások jól működő piacának feltétele.

Ezen okok miatt az Európai Tanács kihangsúlyozta, hogy „egy mélyebb és tisztességesebb egységes piac kialakítása elengedhetetlen az új munkahelyek teremtéséhez, a termelékenység előmozdításához, valamint a befektetések és az innováció számára vonzó környezet kialakításához”². A belső piac jobb működése az Európai Bizottság tíz prioritásának egyike. A 2015-ben elfogadott egységes piaci stratégiájában a Bizottság bejelentett egy sor intézkedést, amelyek arra irányulnak, hogy a szolgáltatások terén megvalósuljon a határok nélküli egységes piac³. Célkitűzésünk világos: csökkenteni az akadályokat és ezáltal megkönnyíteni a szolgáltatók számára, hogy új üzleti lehetőségeket aknázzanak ki, mindeközben garantálva a fogyasztók számára a minőségi szolgáltatásokat. E javaslat előzménye az egységes piaci stratégia.

A szolgáltatási irányelv kiegyensúlyozott jogi keretet biztosít e célkitűzések eléréséhez. Biztosítja, hogy a nemzeti szabályozás megkülönböztetéstől mentes, indokolt és arányos legyen a közérdekű célok elérése érdekében. Ezenkívül megköveteli a tagállamoktól, hogy csökkentsék az közigazgatási természetű akadályokat, amelyek a gyakorlatban a szolgáltatókat eltántorítják a határon átnyúló tevékenységek folytatásától. A szolgáltatási irányelvet, valamint az abban megállapított fontos alapelveket ez a javaslat nem érinti.

¹ Európai Bizottság: „Update on the study on the economic impact of the Services Directive” [A szolgáltatási irányelv gazdasági hatásáról szóló tanulmány frissítése], 2015.

² Az Európai Tanács következtetései, 2016. június 28.

³ A Bizottság közleménye: „Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése”, 2015. október 28.

Ezek a szolgáltatási irányelv által bevezetett alapelvek lehetővé tették az uniós szolgáltatások piacának jobb működése irányába mutató előrelépést. Ugyanakkor a fokozott egységes piaci integráció útjában álló akadályok még mindig jelen vannak számos kulcsfontosságú szolgáltatási ágazatban. Ez különösen igaz több üzleti szolgáltatási és az építőipari ágazat esetében, ahol a szolgáltatók gyakran nem tudják más tagállamokban könnyen kiaknázni az üzleti lehetőségeket. A szolgáltatók adminisztratív akadályokkal szembesülnek a külföldi terjeszkedés során. Ezt megerősítette a szolgáltatókkal folytatott kiterjedt párbeszéd⁴.

A szolgáltatók az adminisztratív eljárások bonyolultságával szembesülnek, amikor határon átnyúló tevékenységekbe kezdenek. Ez magában foglalja az egyértelműség hiányát a tekintetben, hogy miként lehet a meglévő szabályoknak megfelelni, ami visszatartja a vállalkozásokat – nevezetesen a kkv-kat – attól, hogy törekedjenek a más tagállamokban meglévő üzleti lehetőségek kiaknázására. A szolgáltatók gyakran nehezen férnek hozzá a szabályozási követelményekre és egy másik tagállamban a piacra lépéshez szükséges eljárásokra vonatkozó információhoz. Ezen túlmenően a nemzeti szabályok gyakran csak a nemzeti helyzeteket veszik számba, annak tisztázása nélkül, hogy ezeket hogyan kell alkalmazni más uniós tagállamok szolgáltatóira. Ennek eredményeként azok a szolgáltatók, akik az állandó jelenlét kialakítására törekcszenek egy másik tagállamban, illetve átmeneti alapon próbálnak határon átnyúló szolgáltatásokat nyújtani, gyakran nehezen értik, hogy mely szabályok vonatkoznak rájuk, és hogyan. A különböző tagállamokban az adminisztratív alakíságok teljesítése gyakran bonyolult és költséges a szolgáltatók számára.

Ezért az európai szolgáltatási e-kártya célja, hogy csökkentse az ügyintézés bonyolultságát azon szolgáltatók számára, amelyek szeretnék tevékenységüket más tagállamokra is kiterjeszteni. Egyúttal azt is biztosítja, hogy a tagállamok indokolt szabályozást alkalmazhassanak. Önkéntes alapon ajánlanák fel a szolgáltatóknak, mint a vonatkozó nemzeti szabályoknak való megfelelés igazolásának egy alternatív útját. Ez az e-kártya lehetővé teszi a szolgáltatók számára egy teljesen elektronikus, uniós szintű eljárás használatát a külföldi terjeszkedéshez szükséges alakíságok elvégzéséhez, ezáltal nagyobb jogbiztonságot garantálva számukra és jelentősen csökkentve az ügyintézés bonyolultságát. Ezen e-kártya segítségével a szolgáltatók képesek lesznek elkerülni az olyan adminisztratív akadályokat, mint a bizonytalanság, hogy mely követelmények vonatkoznak rájuk, az eltérő formanyomtatványok kitöltése idegen nyelveken, a fordítás, a dokumentumok tanúsítása vagy hitelesítése és a nem elektronikus eljárási lépések. Az e-kártya megszerzésére vonatkozó eljárás körébe tartozó alakíságokkal kapcsolatos költségmegtakarítások jelentősek lennének a jelenlegi helyzettel összehasonlítva, potenciálisan elérhetik vagy akár az 50 %-ot is meghaladhatják.⁵

Ha egy szolgáltató azt tervezi, hogy átmenetileg határon átnyúló szolgáltatást kíván nyújtani, az e-kártya saját tagállamában kerülne kibocsátására. A fogadó tagállamok képesek lesznek ellenezni az e-kártya kiadását, amennyiben a szolgáltatási irányelv a 16. cikkben felsorolt, közérdeken alapuló kényszerítő indokok valamelyike alapján ezt már lehetővé teszi számára. Kiadása után az e-kártya lehetővé teszi a szolgáltatónak, hogy a fogadó tagállamban határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtást végezzen. A fogadó tagállamok azon döntési hatásköre, hogy elutasíthassanak egy európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmet, a szolgáltatási irányelv 16. cikkével összhangban tehát változatlan marad.

⁴ Többek között kilenc műhelytalálkozót, amelyet a Bizottság a határon átnyúló régiókban tevékenységet folytató szolgáltatókkal közösen szervezett.

⁵ Bizottsági szolgálati munkadokumentum: „Az európai szolgáltatási e-kártya bevezetéséről és a kapcsolódó közigazgatási eszközökről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatot kísérő hatásvizsgálat”, 2017.

Amennyiben egy szolgáltató azt tervezi, hogy egy fióktelep, képviselő vagy iroda révén kíván szolgáltatásokat nyújtani egy másik tagállamban, az e-kártyát a fogadó tagállamban adják ki. A szolgáltató ebben az esetben is saját tagállamának hatóságaitól kérelmezné az e-kártya kiadását, akik továbbra is ellenőriznék, hogy a szolgáltató – a vonatkozó szabályokkal összhangban – letelepedett-e az adott ország területén. A második lépésben ugyanakkor a saját tagállam hatóságai kezdeményeznék a folyamatot az érintett fogadó ország közigazgatásánál, hogy az utóbbi ellenőrizhesse, hogy a kérelmező szolgáltató teljesíti-e a fogadó ország szabályozási követelményeit a szolgáltatási irányelvnek megfelelően. Ennek eredményeként elkerülhető lenne a hazai és a külföldi szolgáltatók közötti egyenlőtlen bánásmód. Miután kibocsátották, az e-kártya lehetővé tenné jogosultjának, hogy egy másodlagos telephely útján (egy fióktelep, képviselő vagy iroda formájában) az érintett fogadó tagállamban szolgáltatásokat nyújtson.

Az európai szolgáltatási e-kártya ötlete hasonló az európai szakmai kártyához (EPC), amely már ismerős a tagállami hatóságok számára. Az európai szakmai kártyát 2016 januárjában tették elérhetővé, és a hatálya alá tartozó, kiválasztott szakemberek körében nagyon jó volt a fogadtatása, ami azt mutatja, hogy az ilyen típusú egyszerűsítést szolgáló eszközök gyakorlati haszonnal járnak a felhasználók számára. Mind az európai szolgáltatási e-kártya, mind az európai szakmai kártya egy uniós szinten működő, önkéntes elektronikus eljárás. Az európai szolgáltatási e-kártya használata önkéntes lesz a szolgáltatók számára. A kérelmező saját országának hatósága egyablakos ügyintézési pontként jár el. Ezen túlmenően mindkét rendszer működése a saját és a fogadó tagállam közötti, előre meghatározott és kötelező együttműködési munkafolyamatokra támaszkodik, melyek végrehajtására a már meglévő belső piaci információs rendszeren (IMI) keresztül kerül sor, amelyet az IMI-rendelet⁶ hozott létre.

Ugyanakkor a két rendszernek eltérőek a céljai. Az európai szakmai kártya a természetes személy munkavállalók, illetve az önfoglalkoztató szolgáltatók szakmai képezésének elismerése révén könnyíti meg a határon átnyúló szolgáltatásnyújtást, összhangban a szakmai képezések elismeréséről szóló irányelvvel (PQD).

Az európai szolgáltatási e-kártya a követelmények sokkal tágabb körét érinti. Egyaránt elérhető lenne az olyan önfoglalkoztató természetes személyek és vállalatok számára is, akik vagy amelyek egy másik tagállamban szolgáltatásokat kívánnak nyújtani. Az európai szakmai kártyával ellentétben az európai szolgáltatási e-kártya technikai megoldásokat is nyújtana, amelyekkel megkönnyíthető az adminisztratív alakiságoknak való megfelelés olyan esetekben, amikor munkavállalókat küldenek ki olyan tagállamokba, amelyek közölték a Bizottsággal, hogy e célra igénybe kívánják venni az IMI-t. Az IMI igénybevételeének lehetősége nem módosítja a 2014/67/EU irányelvben megállapított alkalmazandó szabályok lényegét. A határokon átváltozott szolgáltatásokhoz szükséges biztosítás megszerzését megkönnyítő szabályokat is magában foglal.

Az e-kártya a szolgáltatási irányelv hatálya alá tartozó követelményekre terjedne ki, és ennek megfelelően nem terjedne ki olyan területekre, mint az adózás, a munkaügyi és a szociális biztonság. Mindazonáltal a tagállami hatóságok az e-kártya-birtokosoktól nem követelhetik meg, hogy bármely olyan információt szolgáltatassanak, amelyet az e-kártya már tartalmaz, olyan eljárások vagy alakiságok kapcsán, amelyeket egy közbeszerzési szerződés, egy tervpályázat vagy egy koncesszió odaítélésével, a társasági jog szerint leányvállalatok

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 1024/2012/EU rendelete (2012. október 25.) a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről és a 2008/49/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (az IMI-rendelet) (HL L 316., 2012.11.14., 1. o.).

létrehozásával vagy fiókirodák bejegyzésével, illetőleg a kötelező társadalombiztosítási rendszerekben való nyilvántartásba vétellel kapcsolatban követelnek meg egy szolgáltatótól.

Az európai szolgáltatási e-kártya – az első szakaszban – az üzleti szolgáltatások és az építőipari szolgáltatások területén kerülne alkalmazásra, amennyiben a kapcsolódó tevékenységek már a szolgáltatási irányelv hatálya alá tartoznak. Mindkét ágazat kulcsfontosságú az Unió gazdaságában⁷. Az építőipar, illetve az üzleti szolgáltatások területén tevékenykedő szolgáltatók a külföldi terjeszkedés során gyakran szembesülnek az ügyintézés nagyfokú bonyolultságával. Ezen túlmenően, a termelékenység növekedése meglehetősen alacsony volt az elmúlt évtizedben ebben a két ágazatban, továbbá korlátozott volt a határon átnyúló kereskedelem és a beruházások is. A fokozott, határon átnyúló verseny segítene megőrizni és javítani e két ágazat versenyképességét.

Ez a javaslat felülvizsgálati rendelkezéseket is tartalmaz, hogy a későbbiekben felmérhető legyen az európai szolgáltatási e-kártya hatékonysága, többek között a munkavállalók kiküldetéséhez szükséges alaki követelmények tekintetében, valamint figyelembe véve azon tagállamok tapasztalatait, amelyek úgy döntöttek, hogy élnek az e rendelettervezet 6. cikkének (3) bekezdésében előírt lehetőséggel annak érdekében, hogy a vonatkozó alakiságok egy, az IMI-vel összekapcsolt elektronikus platformon keresztül legyenek elvégezhetők.

• **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Ez a rendelet egy irányelvvel együtt kerül előterjesztésre. A rendelet bevezeti az európai szolgáltatási e-kártyát a mögöttes uniós szabályok módosítása nélkül. Olyan eszközöket hoz létre, amelyek az Unió egész területén elérhetőek a szolgáltatók számára. Ezen túlmenően megkönnyíti a határon átnyúló szolgáltatásnyújtást végző szolgáltatók biztosítási fedezetével kapcsolatos problémák megoldását. Az irányelv meghatározza az európai szolgáltatási e-kártya jogi és működési keretét, szabályozva – többek között – a jogosultsági feltételeket, a szélhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam hatásköreit, az európai szolgáltatási e-kártya érvényességét, valamint a visszavonásának vagy felfüggesztésének feltételeit is.

E rendelet teljes egészében átveszi a szociális kérdések, a munkakörülmények (különösen a munkavállalók kiküldetése, a munkavállalók jogai és a szociális pillér), a munkahelyi biztonság és egészségvédelem, a biztonság és a környezet védelme terén meglévő uniós rendelkezéseket. Nem változtat az e tekintetben meglévő biztosítékokon, illetőleg nem vonja kétségbe azokat. Az e-kártya további információkkal szolgálna az adott vállalkozásról. A tagállamoknak a helyszíni ellenőrzések végrehajtására vonatkozó joga teljesen változatlan maradna. A 96/71/EK és a 2014/67/EU irányelvek értelmében a munkavállalók kiküldetésére vonatkozó szabályok továbbra is alkalmazandók lesznek az európai szolgáltatási e-kártyával összefüggésben, de további eszközök kerülnek kidolgozásra az e szabályoknak való megfelelés érdekében. Ha a tagállamok olyan eljárásokat hoztak létre, amelyek lehetővé teszik, hogy a 2014/67/EU irányelv 9. cikke szerinti, a munkavállalók kiküldetésével összefüggő nyilatkozatot elektronikusan töltsék ki, az európai szolgáltatási e-kártya a vonatkozó nemzeti eljárásokhoz irányítja tulajdonosát. Az európai szolgáltatási e-kártyával rendelkező szolgáltatók ezt a nyilatkozatot egy, az IMI-vel összekapcsolt elektronikus platformon keresztül is benyújthatják, amennyiben a fogadó tagállam értesítette a Bizottságot arról, hogy ez a lehetőség vonatkozik a munkavállalóknak az e tagállam területére való kiküldetésére.

⁷

Mindkét ágazat az uniós GDP és foglalkoztatás mintegy 20 %-át teszi ki (Eurostat)

Az európai szolgáltatási e-kártyára irányuló javaslat kiegészíti az egységes piaci stratégia keretében bejelentett szolgáltatásokkal összefüggő egyéb szakpolitikai kezdeményezéseket, hogy megakadályozza a határon átnyúló szolgáltatásnyújtást akadályozó korlátok nemzeti szinten történő bevezetését. Ebben a tekintetben kiegészíti a Bizottság [XX] irányelvjavaslatát, amely azon eljárás megreformálására irányul, amelynek segítségével a tagállamoknak be kell jelenteniük a szolgáltatásokkal kapcsolatos engedélyezési rendszereket és követelményeket.

Ez a javaslat kiegészítésre kerül az egységes digitális ügyfélkapura vonatkozó kezdeményezéssel is, amelyet a 2017-es egységes piaci stratégia keretében jelentettek be. Ezen ügyfélkapu, amely kapcsán 2016 őszén nyilvános konzultációra került sor, a vállalkozások és a polgárok esetében jelenleg fennálló információs hiányosságokkal foglalkozik a vonatkozó uniós és nemzeti szintű online információk integrálása, kiegészítése és javítása révén. Segítségnyújtási szolgáltatásokhoz is csatlakozni fog. Ezen túlmenően arra fog törekedni, hogy ösztönözze a polgárok és a vállalkozások számára az egységes piaci jogaik gyakorlása szempontjából releváns nemzeti eljárások további digitalizálását. Az egységes digitális ügyfélkapu alkalmazási köre a tervek szerint túl fog lépni az e kezdeményezés által érintett ágazatok körén.

Összehasonlításképpen, az európai szolgáltatási e-kártya egy teljesen harmonizált és szabványosított eszközt kínál a határon átnyúló szolgáltatásnyújtáshoz, csökkentve a megfelelési költségeket a kkv-k által nagymértékben dominált egyes szolgáltatási piacokon. Az adminisztratív egyszerűsítés célját szolgálja azon tagállam bevonásával, ahonnan a szolgáltató származik, ugyanakkor ezen (saját) tagállamnak nincs beleszólása abba, hogy a szolgáltatónak milyen követelményeket kell teljesítenie a megfelelés érdekében a többi tagállamban. Az európai szolgáltatási e-kártya keretében az utóbbi dolga – előre meghatározott és teljesen szabványosított munkafolyamatok keretében – tájékoztatást nyújtani és biztosítani a megfelelést. Az egységes digitális ügyfélkapu össze lesz kapcsolva ezen eljárással, és így könnyen megtalálhatóvá teszi azt a kedvezményezettek számára.

Az európai szolgáltatási e-kártya végrehajtása teljesen összhangban lesz az egységes digitális ügyfélkapu projekt fejlesztésével, és tiszteletben fogja tartani az e-kormányzati cselekvési tervben vázolt alapelveket (különösen: digitális, interoperábilis, határon átnyúló, egyszeri adatszolgáltatás elve, és alapértelmezésben befogadó)⁸.

Végül, e javaslat kiegészíti a Bizottság végrehajtási politikáját, amelynek megvalósítására párhuzamosan kerül sor, a letelepedés szabadságának és a szolgáltatásnyújtás szabadságának indokolatlan vagy aránytalan nemzeti korlátozásainak kezelése érdekében.

E rendelet végrehajtását az IMI-rendelettel⁹ létrehozott belső piaci információs rendszer (IMI) fogja támogatni. Az IMI-t mintegy 5000 hatóság használhatja 2011 óta. A rendszer folyamatos felhasználói felmérések tárgyát képezi, és a 2016 januárjában bevezetett európai szakmai kártya kapcsán már bizonyította a benne rejlő potenciált.

⁸ Unió e-kormányzati cselekvési terv 2016–2020 – A közigazgatás digitális átalakításának felgyorsítása – COM(2016)179.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 1024/2012/EU rendelete (2012. október 25.) a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről és a 2008/49/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (az IMI-rendelet) (HL L 316., 2012.11.14., 1. o.).

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Az európai szolgáltatási e-kártyára irányuló, e rendeletben foglalt javaslat, valamint az irányelvjavaslat maradéktalanul összhangban vannak számos más uniós szakpolitikával, különösen az ügyintézés egyszerűsítése terén és a szolgáltatókra vonatkozó követelmények csökkentése terén hasonló célokat kitűző szakpolitikákkal.

A dokumentumokra vonatkozó alakítások egyszerűsítése szorosan követné egyes közokiratoknak az Európai Unión belüli bemutatására vonatkozó előírások egyszerűsítése révén a polgárok szabad mozgásának előmozdításáról szóló (EU) 2016/1191 rendelettel¹⁰ bevezetendő megoldásokat.

A szakmai képezések elismerésének területén 2013-ban egy hasonló, az ügyintézés egyszerűsítését támogató eszköz – a fent említett európai szakmai kártya – került bevezetésre, mely 2016 januárja óta áll a kiválasztott szakmákat űző szakemberek (ápolók, gyógyszerészek, gyógytornászok, hegyi vezetők és ingatlanügynökök) rendelkezésére. A párhuzamosságok kockázatának elkerülése érdekében e javaslat biztosítja, hogy azok a szakemberek, akik kérelmezhetik az európai szakmai kártyát, ne kaphassák meg az európai szolgáltatási e-kártyát.

Az európai szolgáltatási e-kártya kérelmezésére vonatkozó eljárás keretében a koordináló hatóságok és az illetékes hatóságok kiaknázzák a nemzeti nyilvántartások közötti összes rendelkezésre álló összekapcsolást, beleértve a cégnyilvántartások összekapcsolását (BRIS) – a 2009/101/EK irányelv előírásai szerint –, valamint a 2015/848/EU rendelet szerinti fizetésképtelenségi nyilvántartások összekapcsolását, mielőtt ezen eljárás céljából bármilyen más módon megszereznének vagy ellenőriznének korábban már megszerzett információkat.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

Ez a jogalkotási intézkedés – az EUMSZ 4. cikke (2) bekezdésének a) pontjával összhangban – megosztott hatáskörbe tartozik. Célja, hogy megkönnyítse a letelepedést és a szolgáltatásnyújtást a belső piac működését szabályozó törvényi rendelkezések közelítésére vonatkozó intézkedések elfogadásával. E rendelet az EUMSZ 114. cikkén alapul, amely az ilyen intézkedések elfogadásának általános jogalapja.

- **Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)**

E jogalkotási javaslat általános célja az, hogy biztosítsa a szolgáltatások egységes uniós piacának zökkenőmentes működését, amely nem korlátozódik egy tagállam területére, hanem kiterjed az Európai Unió egész területére. Tekintettel az uniós egységes piac transznacionális jellegére, valamint annak szükségességére, hogy a határon átnyúló összefüggésben felmerülő helyzeteket a leginkább koherens módon kezeljük, kihasználva a már meglévő, uniós szinten működő informatikai eszközt (a belső piaci információs rendszert), olyan hatékony választ jelent, amely csak uniós szintű intézkedések révén biztosítható.

- **Arányosság**

Az e rendelettel bevezetett intézkedések arányban állnak a szolgáltatások piacának további, uniós szinten, a fokozott piaci dinamika és határon átnyúló verseny előmozdítása révén

¹⁰

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1191 rendelete (2016. július 6.) egyes közokiratoknak az Európai Unión belüli bemutatására vonatkozó előírások egyszerűsítése révén a polgárok szabad mozgásának előmozdításáról és az 1024/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 200., 2016.7.26., 1. o.).

megvalósuló integrációjának céljával. Ezenkívül arányosak az átláthatóság növelésének, a költségek csökkentésének, valamint a tagállamok által a szolgáltatók számára a határon átnyúló helyzetekben előírt eljárások és követelmények egyszerűsítésének céljaival, különösen ami a kiküldött munkavállalókkal és a szakmai felelősségbiztosítással kapcsolatos eljárásokat illeti. Emellett a belső piaci információs rendszerre (IMI) épül, amely egy meglévő, az uniós költségvetésből finanszírozott, uniós szintű informatikai eszköz, és amelyet már használnak a nemzeti közigazgatások. Az uniós szintű eljárás az IMI-nek csak korlátozott kiigazítását fogja eredményezni, ami korlátozott költségeket fog előidézni uniós és nemzeti szinten. Ezen korlátozott költségek értékelésére a fennálló hasonló eljárásokra – mint például az európai szakmai kártyára – figyelemmel került sor.

Ezek az intézkedések nem lépnek túl a feltárt problémák megoldásához és a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértéken. Bár az uniós szintű eljárás aktív szerepvállalást kíván a tagállamok közigazgatásai részéről, a tagállamoktól elvárt pénzügyi erőfeszítések korlátozottak lesznek a belső piaci információs rendszer használatának köszönhetően, amely egy már meglévő, uniós forrásokból létrehozott platform. Ezen túlmenően az európai szolgáltatási e-kártya használata nyomán a szolgáltatási piacokon várható fokozott, több piaci szereplő részvételével zajló verseny és a nagyobb üzleti forgalom kedvező hatást gyakorolna a tagállamok gazdaságára.

Az európai szolgáltatási e-kártya használata önkéntes lesz a szolgáltatók számára.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Ez a rendelet az EUMSZ 114. cikkén alapul. A rendelet olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek megkönnyítik a másodlagos letelepedésnek, valamint a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását az átmeneti határon átnyúló helyzetekben. A Szerződés e rendelkezésére építve a rendelet gyakorlati eszközöket is bevezet a szakmai felelősségbiztosítással kapcsolatban, amelyet a szolgáltatók külföldi tevékenységük végzéséhez igényelnek.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELESEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

E javaslat előkészítése során a Bizottság elvégezte a szolgáltatási irányelv mélyreható értékelését. Ez az értékelés azt mutatta, hogy a szolgáltatási irányelv végrehajtása eddig csak részben volt eredményes. A szolgáltatási irányelv képes volt tagállami reformok révén további növekedést előidézni. Mindazonáltal a kulcsfontosságú szolgáltatási ágazatokban (például az üzleti szolgáltatások és az építőipar terén) tevékenykedő szolgáltatók még mindig jelentős számú akadállyal szembesülnek. Ezen túlmenően a tagállamok közötti közigazgatási együttműködési rendszer nem biztosítja az összes tőle várt előnyt. Az egyablakos ügyintézési pontok (PCS) működésének és használhatóságának mélyreható elemzése azt állapította meg, hogy a legtöbb egyablakos ügyintézési pont még nem vezetett a közigazgatás összes várt egyszerűsítéséhez a határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtás, illetve a vállalkozások beindítása szempontjából.

Ezenfelül a Bizottság értékelése feltárta, hogy a tagállamok nagyon heterogén megközelítést alkalmaznak a biztosítási kötelezettségek és a szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó biztosításokhoz való hozzáférés tekintetében, így a szolgáltatók számára nehéz és költséges

biztosítási szerződések révén garantálni a határon átnyúló szolgáltatások biztosítási fedezetét, különösen az üzleti szolgáltatások és az építőipar területén.

Mindezen fennmaradó akadályok hátrányosan érintik a határon átnyúló kereskedelem bővülését és a szolgáltatásokba történő beruházásokat.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A Bizottság számos elemzést és konzultációt hajtott végre, hogy bizonyítékokat szerezzen a szolgáltatások teljes mértékben működőképes egységes piacának fennmaradó akadályai tekintetében, nagyobb hangsúlyt fektetve az e területen meglévő rendelkezések gyakorlati hatásaira. Gazdasági értékelést végeztek a nemzeti reformoknak a szolgáltatások piacára, valamint a szolgáltatók biztosításhoz való hozzáférése gyakorolt hatásának felmérése érdekében. Ezen túlmenően 2014-ben, 2015-ben és 2016-ban, az egységes piaci fórum részeként műhelytalálkozókat szerveztek az érdekelt felek számára. Ezek során azon kihívásokat vizsgálták, melyekkel a kis- és középvállalkozások a határon átnyúló regionális piacokon való terjeszkedés során szembesülnek, illetve az uniós szinten alacsony határon átnyúló kereskedelem és beruházások által hátráltatott szolgáltatási ágazatokban (különösen az üzleti szolgáltatások és az építőipari szolgáltatások terén) meglévő konkrét kihívásokat. Az összegyűjtött hozzászólások és információk feltárták, hogy az elmúlt években tett némi előrelépés ellenére több gazdaságilag fontos ágazatban a szolgáltatók még mindig egy sor akadályba ütköznek, ha a tagállami határokon túl kívánnak terjeszkedni.

Az érdekelt felek különböző nézeteknek adtak hangot azzal kapcsolatosan, hogy milyen lehetséges módjai vannak a szolgáltatások piacára uniós és nemzeti szinten vonatkozó keret fejlesztésének. Az érdekelt felek szinte egyhangúlag ellenezték a szolgáltatási irányelv felülvizsgálatát. Ez a rendelet nem módosít semmilyen, a határon átnyúló szolgáltatásnyújtásra vonatkozóan a szolgáltatási irányelvben meghatározott érdemi szabályt, illetve semmilyen, a munkavállalók kiküldetésével, a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal vagy a környezet védelmével összefüggő szabályt.

2016. május 3. és július 26. között nyilvános internetes konzultációra került sor. A konzultáció során összegyűjtötték az érdekelt felek további véleményét, valamint az e szolgáltatási ágazatokban fennmaradó akadályok, és különösen az Unióban határon átnyúló szolgáltatások nyújtása kapcsán első kézből szerzett tapasztalatait.

A Bizottság továbbá számos alkalommal összegyűjtötte – különösen a két nyilvános konzultáció révén, amelyekre 2013-ban és 2015-ben került sor – az érdekelt felek véleményét azon problémák tekintetében, amelyekkel a szolgáltatók a biztosítási fedezet megszerzése során szembesültek, amikor átmeneti jelleggel nyújtanak szolgáltatást egy másik tagállamban.

Mindezen gyakorlatok eredményei megerősítették, hogy az indokolatlan vagy aránytalan követelmények nemzeti szinten továbbra is fennállnak, az egységes piacon tevékenykedő szolgáltatók és a szolgáltatást igénybe vevők hátrányára. Ezenkívül konkrét utalásokkal szolgáltak arra nézve, hogy milyen szakpolitikai válaszokat várnak az érdekelt felektől. A többségük támogatta, hogy a határon átnyúló szolgáltatásnyújtás fennmaradó akadályaival foglalkozni kell, valamint meg kell könnyíteni ezekben a helyzetekben a biztosításhoz való hozzáférést, egyúttal fenntartva a szociális, foglalkoztatási, munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi, illetve környezetvédelmi uniós vívmányokat, és egyidejűleg megvalósítva egy ambiciózus végrehajtási politikát. Ebben a tekintetben a Bizottság 2016 novemberében elfogadott egy átfogó végrehajtási csomagot a szolgáltatások terén kilenc tagállamban bevezetett aránytalan korlátozások kezelése érdekében.

E kezdeményezést, amelynek célja az volt, hogy fokozza a szolgáltatások határon átnyúló piacainak fejlődését, a Versenyképességi Tanács is támogatta 2016. február 29-i, az egységes

piaci stratégiáról¹¹ szóló következtetéseiben, valamint az Európai Tanács is, 2016. június 28-i következtetéseiben¹². Továbbá az Európai Parlament is támogatta azt a 2016. május 26-án elfogadott, egységes piaci stratégiáról szóló jelentésében¹³.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A tagállamokban 2010–2011-ben végzett kölcsönös értékelési folyamat eredményei, a 2011–2012-ben végzett teljesítményellenőrzések és a 2012–2013-ban végzett szakértői értékelés mind hozzájárultak ezen rendeletjavaslat elkészítéséhez. Ezen túlmenően a különböző nyilvános konzultációk – többek között a 2016 nyarán lefolytatott konzultáció – eredményei szilárd alapot teremtettek a szakértelem terén.

Ami a biztosítási szempontokat illeti, az azon nehézségek kapcsán 2013-ban indított nyilvános konzultáció, amelyekkel határon átnyúló helyzetekben a biztosítási fedezet megszerzése során a szolgáltatóknak szembe kell néznie, valamint a lakossági pénzügyi szolgáltatásokról szóló lehetséges Zöld könyv kapcsán 2015 decemberében indított nyilvános konzultáció eredményeit is figyelembe vették. Ez utóbbi konzultáció határon átnyúló helyzetekben a szakmai felelősségbiztosításhoz való hozzáféréssel kapcsolatos konkrét kérdésekkel is foglalkozott. Ezenkívül rendszeres megbeszélésekre került sor a biztosítási ágazat képviselőivel.

A Bizottság több műhelytalálkozót szervezett az érdekelt felekkel – különösen a szociális partnerekkel –, összegyűjtve a tagállamok jelentős adminisztratív követelményei miatt felmerült nehézségekkel kapcsolatos tapasztalatokat. Külső tanulmányok és jelentések révén is sor kerül adatgyűjtésre. Ezen túlmenően a Bizottság a szolgáltatási irányelv végrehajtásával foglalkozó szakértői csoportja keretében technikai szinten zajló, rendszeres információcserére is támaszkodott.

- **Hatásvizsgálat**

E kezdeményezés előkészítése során egy hatásvizsgálat is készült. Az ismételten benyújtott jelentés figyelembe veszi a Szabályozói Ellenőrzési Testület által annak kezdeti, 2016. október 14-i negatív véleményében¹⁴ tett ajánlásokat, valamint a Testület által annak végső, 2016. november 8-i¹⁵ pozitív véleményében említett további pontokat is. Különösen a probléma leírása és a hatásvizsgálat hatálya kerültek tisztázásra, a különböző szakpolitikai alternatívákat átcsoportosítottuk egyértelműen felismerhető csomagokba, valamint nagyobb pontossággal megbecsültük az adminisztratív költségek csökkenését.

Egyedi szakpolitikai alternatívákat vettek figyelembe a hatásvizsgálat során, „csomagokba” csoportosítva ezen szakpolitikai alternatívákat. A szakpolitikai alternatívák alábbi csomagjait vizsgálták:

- A szakpolitikai alternatívák első csomagja lehetővé tenné a szolgáltatók számára egy tanúsítvány beszerzését, amely igazolja a szolgáltató jogszerű letelepedését a

¹¹ [A Tanács 2016. február 29-i következtetése „Az áruk és szolgáltatások egységes piacára vonatkozó stratégiáról”.](#)

¹² [Az Európai Tanács következtetése, 2016. június 28.](#)

¹³ [Az Európai Parlament 2016. május 26-i állásfoglalása az egységes piaci stratégiáról:](#)

¹⁴ A hatásvizsgálat kapcsán a Testület által annak kezdeti véleményében megfogalmazott fő ajánlások a probléma alaposabb meghatározására, a tervezés és a különböző lehetőségek tagolásának újragondolására, valamint – a tagállamok és az érdekelt felek álláspontjának kialakítását segítő – a lehetséges költségekre irányuló alaposabb tájékoztatásra vonatkoztak.

¹⁵ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm

saját tagállamban, valamint megerősítené, hogy a saját tagállamban is rendelkezik a tevékenységeire kiterjedő biztosítással;

- A szakpolitikai alternatívák második csomagja lehetővé tenné a szolgáltatók számára egy uniós szintű eljárás használatát egy másik tagállam piacához való hozzáférés megkönnyítése érdekében; a csomag többek között egy olyan, a fogadó tagállam által igénybe vehető, az IMI-hez kapcsolódó fejlett elektronikus mechanizmusról is rendelkezik, amely megkönnyíti a kiküldött munkavállalókra vonatkozó alaki követelményeknek való megfelelést. Ezen túlmenően kezelné azokat a biztosítással kapcsolatos gyakorlati akadályokat, amelyek a határon átnyúló helyzetekben előfordulhatnak;
- A szakpolitikai alternatívák harmadik csomagja – a 2. csomagon túlmenően – számos kulcsfontosságú üzleti szolgáltatás (építészeti, mérnöki és könyvelési szolgáltatások) terén csökkentené a szabályozási egyenlőtlenségeket a szolgáltatókra e három szolgáltatási területen érvényes korlátozott számú követelmény (nevezetesen a jogi formára vonatkozó követelmények, a szakemberek számára fenntartandó részesedési arányok megállapítására vonatkozó követelmények és a multidiszciplináris tevékenységek végzésére vonatkozó követelmények) összehangolása révén;
- A szakpolitikai alternatívák negyedik csomagja – a 3. csomagon túlmenően – konkrét megoldásokat vezetne be a fentiekben említett, másodlagos telephelyek (fióktelepek és képviseletek) esetén a szabályozási egyenlőtlenségek kezelésére, mentesítve a külföldi szolgáltatókat bizonyos követelmények alól, miközben lehetővé tenné a fogadó tagállam számára alternatív biztosítékok bevezetését.

Az első csomag hozna bizonyos egyszerűsítéseket, amelyek azonban korlátozottabbak, mint a többi csomag estében. Míg mind a harmadik, mind a negyedik csomagnak nagyobb hatása lenne, mint a második csomagnak, mivel azok (az adminisztráció egyszerűsítése mellett) a szabályozási akadályok megszüntetését is zászlajukra tűzték, a Bizottság végül a 2. csomag mellett döntött a következő okokból: A 3. és a 4. csomag legkorlátozóbb követelményeinek a célzott érvényesítési intézkedések révén történő eltávolítása – amelyet kiegészítenek a szolgáltatást nyújtó szakmára alkalmazandó teljes szabályozási keretre vonatkozó konkrét ajánlások – arányosabbnak tűnik egy olyan jogalkotási javaslat megalkotásánál, amely korlátozott számú ágazatban korlátozott számú követelmény vonatkozásában minimális harmonizációt vezet be. Ezenkívül a negyedik csomagot azért is elvetettük, mert ez egy származási országra épülő megközelítésen alapuló megoldások bevezetésére irányuló felfogást idézhetne elő, amely során a külföldi szolgáltatókra csak a saját tagállamuk jogszabályai vonatkoznának, ami a hazai szolgáltatók fordított diszkriminációjához vezetne.

A kiválasztott csomag várhatóan növelni fogja a jogbiztonságot és jelentős költségmegtakarítást fog eredményezni a határon átnyúló tevékenységbe kezdő szolgáltatók számára. Alkalmas arra, hogy fokozza a piaci dinamikát és a verseny mértékét, ezáltal növelve a fogyasztók számára a választékot és a többletértéket.

• **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Ez az európai szolgáltatási e-kártyát bevezető rendeletre irányuló javaslat hozzájárul a szolgáltatók piacra jutása vonatkozásában a szabályozás alkalmasságához, valamint az egyszerűsítéshez azon módszerek javítása révén, amelyekkel a szolgáltatók számára engedélyezik egy másik tagállam piacához való hozzáférést. Ez nem változtat a fogadó tagállamoknak a szolgáltatási irányelv alapján meglévő előjogain.

• **Alapjogok**

Ez a javaslat előmozdítja az Alapjogi Chartában foglalt jogokat. Konkrétabban, a személyes adatok védelmét a Charta 8. cikkével összhangban kell biztosítani. Ezen túlmenően, a kezdeményezésnek a fő célja, hogy bármely tagállamban elősegítse a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás jogát, amelyet a Charta 15. cikkének (2) bekezdése ír elő, biztosítva, hogy ne forduljon elő nemzetiségi alapú megkülönböztetés, még közvetett formában sem (Charta 21. cikke (2) bekezdésének további végrehajtása). Ezen túlmenően, a Charta 41. cikkének megfelelően, egy uniós szintű eljárást irányoz elő egy pártatlan, tisztességes és ésszerűen gyors eljárás bevezetése érdekében – az Európai Bizottság részvétele tekintetében is. Végül, összhangban a Charta 54. cikkével, megfelelőképpen tekintetbe kell venni a joggal (nevezetesen a szolgáltatásnyújtás szabadságával) való visszaélés tilalmát.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat annyiban lesz hatással az uniós költségvetésre, hogy a belső piaci információs rendszer (IMI) képezi a leendő európai szolgáltatási e-kártya operatív hátterét. Az IMI-t úgy kell majd kiigazítani, hogy támogatni tudja az európai szolgáltatási e-kártya kérelmezésére vonatkozó eljárást és adattárolási követelményeket, és ki kell egészíteni néhány további funkcióval, nevezetesen egy, a szolgáltatók által használatos nyilvános interfésszel, az egyéb megfelelő rendszerekkel való összeköttetéssel, valamint a nemzeti hatóságok számára a belső ügyintézés elősegítő (back-office) funkcióval. Ez annak tudható be, hogy az európai szolgáltatási e-kártya céljából az IMI az egyes tagállamok illetékes hatóságai közötti hatékony információcserére és kölcsönös segítségnyújtásra eszközöként szolgálhat, a tagállamok által bevezetett egyéb megoldások sérelme nélkül. Az uniós költségvetésére gyakorolt hatás szerény lesz, tekintettel arra, hogy az IMI-nek az európai szolgáltatási e-kártya támogatására történő használata fontos méret- és területi gazdaságosságot fog eredményezni. Ezenkívül az IMI meglévő és fejlesztés alatt álló funkciói túlnyomórészt megfelelnek az európai szolgáltatási e-kártya kívánalmainak. Ez tehát jelentősen mérsékli az átalakítási és fejlesztési költségeket.

Bármilyen szükséges előirányzat azonban átcsoportosítás révén fog megvalósulni. A Bizottság hivatalos pénzügyi programjában jelenleg is szereplő előirányzatokon túlmenően nem várható az uniós költségvetésre gyakorolt költségvetési hatás.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A rendelkezések szerint az európai szolgáltatási e-kártya bevezetése után ötévente el kell végezni a rendelet értékelését. Ez az értékelés tartalmazza a tagállamok koordináló hatóságai közötti együttműködés értékelését, valamint megvizsgálja, hogy szükséges-e az európai szolgáltatási e-kártyához kapcsolódó eljárások kiigazítása az e-kormányzat legújabb fejlesztéseinek tükrében. A tagállamok, a szolgáltatók, a szociális partnerek és más érdekelt felek is felkérést kapnak a kezdeményezés működésének értékelésére. A rendelet hatásainak vizsgálatát lehetővé tévő egyedi mutatókat fogunk figyelembe venni, úgy mint az európai szolgáltatási e-kártyát használó szolgáltatók száma, az adminisztratív terhekkel kapcsolatos tapasztalataik, az igénybe vett eljárások gyorsasága, illetve a tagállamok közötti információcseré mértéke.

Mivel a 2014/67/EU irányelv egyes szempontjainak felülvizsgálatára a tervek szerint 2019 júniusában fog sor kerülni, a 6. cikkben előterjesztendő eszközökben rejlő potenciált az említett felülvizsgálat részeként újra kell értékelni. A felülvizsgálatnak figyelembe kell vennie értékelés során a Bizottság figyelembe veszi a tapasztalatai alapján azok a tagállamok,

amelyek az e rendelettervezet 6. cikkének (3) bekezdésében előírt lehetőség igénybevétele mellett döntöttek annak érdekében, hogy a munkavállalók kiküldetésére vonatkozó alakiságok egy, az IMI-vel összekapcsolt elektronikus platformon keresztül legyenek elvégezhetők.

• **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Az 1. cikk meghatározza e rendeletjavaslat tárgyát, amely bevezeti az európai szolgáltatási e-kártyát és az egyéb kapcsolódó adminisztratív eszközöket, amelyeket a szolgáltatók a határon átnyúló szolgáltatásnyújtás során vehetnek igénybe. Azt is tisztázza, hogy az ezen e-kártya rendelkezésre bocsátásához szükséges nemzeti rendelkezések összehangolása az európai szolgáltatási e-kártyáról szóló irányelvben (ESC-irányelv) kerül meghatározásra, melyet e rendelettel egy időben kell elfogadni.

A 2. cikk – a 2006/123/EK irányelv mintájára – meghatározza azon tevékenységek körét, amelyekre az európai szolgáltatási e-kártya igénybe vehető, valamint azokat a konkrét tevékenységeket, területeket és kérdéseket, amelyekre nem vonatkozik az e-kártya.

Azt is kimondja, hogy – a 2006/123/EK irányelvhez hasonlóan – ez a rendelet nem érinti az általános gazdasági érdekű szolgáltatások meghatározását vagy megszervezését, illetve a versenyjog által szabályozott szabályokat. Ugyancsak nem érinti a kulturális vagy nyelvi sokszínűséget, illetve a médiapluralizmust. Végül a rendelet nem érinti az általános büntetőjogi, munkajogi, adójogi vagy társadalombiztosítási jogi rendelkezéseket.

Mint a 2006/123/EK irányelv esetében is történt, egyértelművé teszi, hogy e rendelet nem alkalmazandó abban az esetben, ha ellentétes más olyan uniós jogi aktusokkal, amelyek a valamely szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságnak vagy az ilyen tevékenység gyakorlásának meghatározott kérdéseit szabályozzák adott területeken vagy szakmákban.

A 3. cikk tartalmazza a rendeletre vonatkozó fogalommeghatározásokat.

A 4. cikk meghatározza az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelem lényeges elemeit, amelyeknek Unió-szerte azonosaknak kell lenniük, és végrehajtási hatásköröket ruház a Bizottságra az egységes forma és a technikai részletek meghatározására, valamint átruházott hatásköröket a kérelemben benyújtandó alátámasztó információk típusának és – amennyiben azok szükségességét kivételes körülmények indokolják – dokumentumoknak a pontosítására.

Az 5. cikk az egyes tagállamok által a kötelező biztosítási szolgáltatások nyújtására kijelölt biztosításértékesítők és biztosítási szervezetek részére előírja annak kötelezettségét, hogy a szerződők kérésére állítsanak ki a biztosításról szóló igazolást. Az ilyen igazolás lényeges elemeit is meghatározza, és rendelkezik annak lehetőségéről, hogy a Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározzon arra egy egységes formanyomtatványt.

A 6. cikk lehetővé teszi az európai szolgáltatási e-kártya birtokosai számára, hogy a 2005/36/EK irányelv értelmében a munkavállalók kirendeléséhez szükséges alakiságokat egy, a belső piaci információs rendszerrel összekapcsolt és a saját tagállam koordináló hatósága által koordinált elektronikus platform segítségével teljesítsék. A munkavállalóknak a 2014/67/EK és a 96/71/EK irányelv szerinti kiküldetésére ugyanezt a lehetőség érvényes azon tagállamok vonatkozásában, amelyek arról tájékoztatják a Bizottságot, hogy ezt a lehetőséget alkalmazni kell a munkavállalók e tagállam területére való kiküldetésére. Ezenkívül amennyiben a tagállamok olyan eljárásokat hoztak létre, amelyek lehetővé teszik, hogy a 2014/67/EU irányelv 9. cikke szerinti, a munkavállalók kiküldetésével összefüggő nyilatkozatot elektronikusan töltsék ki, az IMI-vel összekapcsolt elektronikus platform a vonatkozó nemzeti eljárásokhoz irányítja tulajdonosát.

A 7. cikk lehetővé teszi az európai szolgáltatási e-kártyát kérelmezők számára, hogy a 2005/36/EK irányelv értelmében az önálló vállalkozók szabad mozgásához szükséges

alakításokat egy, az IMI-vel összekapcsolt és a saját tagállam koordináló hatósága által koordinált elektronikus platform segítségével teljesítsék. Azt is lehetővé teszi, hogy a 2005/36/EK irányelv értelmében szükséges szakmai képesítésről szóló igazolásokat felváltsák az európai szolgáltatási e-kártya kitöltött kérelmi formanyomtatványával.

A 8. cikk meghatározza, hogy az európai szolgáltatási e-kártyák kérelmezésével, kibocsátásával, frissítésével, felfüggesztésével, visszavonásával és megsemmisítésével kapcsolatos eljárásoknak teljesen elektronikusnak, és egy, az IMI-vel összekapcsolt elektronikus platformon keresztül elérhetőnek kell lennie, a koordináló hatóságok és a tagállamok illetékes hatóságai közötti belső eljárási munkafolyamatok sérelme nélkül. Végrehajtási hatásköröket is ruház a Bizottságra a fent említett elektronikus eljárások technikai előírásainak elfogadására.

A 9. cikk egységes szabályokat határoz meg az európai szolgáltatási e-kártya megszerzésére vonatkozó eljárás keretében benyújtandó dokumentumok formájára és nyelvére vonatkozóan. Végrehajtási hatásköröket is ruház a Bizottságra az európai szolgáltatási e-kártya megszerzésére vonatkozó eljárás keretében használatos információk és dokumentumok fordítására vonatkozó technikai előírások elfogadására.

A 10. cikk meghatározza a saját tagállam és a fogadó tagállam által felszámítható díjakat egyértelműsítő alapelveket, amely díjak nem haladhatják meg a tagállamoknál közvetlenül felmerülő költségeket. Végrehajtási hatásköröket is ruház a Bizottságra a fizetési módokra és eljárásokra vonatkozó technikai szabályok meghatározására.

A 11. cikk a biztosítáértékesítők részére előírja annak kötelezettségét, hogy a szerződő kérésére állítsanak ki igazolást a biztosított tevékenységével kapcsolatosan harmadik személy által támasztott kártérítési igényekről. Felhatalmazza továbbá a Bizottságot, hogy végrehajtási szabályokat fogadjon el ezen igazolás szabványos formátumára vonatkozóan.

A 12. cikk előírja az egyes tagállamok által a kötelező biztosítási szolgáltatások nyújtására kijelölt biztosítáértékesítők és biztosítási szervezetek számára, hogy megfelelően, megkülönböztetéstől mentesen vegyék figyelembe a szolgáltatók által benyújtott, kártérítési igényekről szóló igazolást az elfogadási politikáikban és a biztosítási díjak számítása során.

A 13. cikk előírja a tagjaiknak a szakmai felelősségbiztosítással kapcsolatosan csoportos fedezetet kínáló szakmai szervezetek, illetve egyéb meghatározott szolgáltatók részére, hogy megkülönböztetéstől mentes feltételek mellett biztosítsanak ehhez hozzáférést olyan más tagállambeli szolgáltatók számára, amelyek érdeklődnek ez iránt, ideértve az európai szolgáltatási e-kártya birtokosait is.

A 14. cikk előírja a részt vevő koordináló hatóságok közötti információcsere kölcsönös kötelezettségét. E cikk végrehajtási hatásköröket is ruház a Bizottságra az ilyen információcsere feldolgozása technikai részleteinek meghatározására.

A 15. cikk szabályozza a 4. cikkben előírt felhatalmazás Bizottság általi gyakorlását.

A 16. cikk a 182/2011/EU rendelettel összhangban meghatározza a végrehajtási jogi aktusok elfogadása során a Bizottság munkáját segítő bizottságot és az alkalmazandó eljárást.

A 17. cikk előírja a tagállamok számára annak kötelezettségét, hogy kijelöljék azt a koordináló hatóságot, amely jogosult végrehajtani az európai szolgáltatási e-kártya működési keretét meghatározó rendeletben és irányelvben előírányozott feladatokat, tájékoztatni erről a Bizottságot, és regisztrálni azt az IMI-ben.

A 18. és a 19. cikk nyomonkövetési és felülvizsgálati kötelezettségeket ró a Bizottságra e rendeletnek a letelepedés szabadságára és a tagállamok közötti szolgáltatásnyújtás

szabadságára gyakorolt hatása tekintetében. E cikk utalnak a 6. cikkben felvetett eszközök felülvizsgálatára, amelyre a 2014/67/EU irányelv felülvizsgálatának részeként kerül sor.

A 20. cikk előírja az 1024/2012/EU rendelet (IMI-rendelet) módosítását annak érdekében, hogy kiterjessze az európai szolgáltatási e-kártyát az említett rendelet hatálya alá vonja.

A 21. cikk a hatálybalépésről és az alkalmazásról rendelkezik. A dátumok alkalmazkodnak az irányelv vonatkozásában javasolt megfelelő dátumokhoz.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**az európai szolgáltatási e-kártya és a kapcsolódó adminisztratív eszközök bevezetéséről**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
 tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
 tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
 a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
 tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁶,
 tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére¹⁷,
 rendes jogalkotási eljárás keretében,
 mivel:

- (1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) biztosítja a szolgáltatók számára a tagállamokban történő letelepedés szabadságát és a tagállamok közötti szolgáltatásnyújtás szabadságát.
- (2) A 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁸ általános rendelkezéseket állapít meg, amelyek előmozdítják a szolgáltatók letelepedése szabadságának és a szolgáltatások szabad mozgásának gyakorlását. Az irányelv többek között előírja, hogy a tagállamoknak gondoskodniuk kell az ügyintézés egyszerűsítéséről, például egyablakos ügyintézési pontok használatával, valamint azáltal, hogy elfogadják azt az egyenértékű szakmai felelősségbiztosítást, amellyel a szolgáltatók saját tagállamukban már rendelkeznek.
- (3) A 2006/123/EK irányelv a tagállamok számára előírja olyan egyablakos ügyintézési pontok létrehozását és azok folyamatos aktualizálását, ahol a letelepedni vagy szolgáltatásokat nyújtani kívánó szolgáltatók megtalálják a teljesítendő követelményekre vonatkozó összes lényeges információt, valamint a rájuk vonatkozó valamennyi alaki követelménnyel, engedéllyel és bejelentéssel kapcsolatos elektronikus eljárásokat. Költséges információs kihívásokkal és a nemzeti eljárásoknak távolról való megfeleléssel kapcsolatos nehézségekkel azonban mind a mai napig szembesülnek a szolgáltatók, konkrétan ágazatspecifikus követelmények tekintetében. A különböző tagállamok közigazgatásai közötti együttműködésnek elvileg a belső piaci információs rendszeren (IMI) keresztül kell megvalósulnia, amely

¹⁶ HL C , , o.

¹⁷ HL C , , o.

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2006/123/EK irányelve (2006. december 12.) a belső piaci szolgáltatásokról (HL L 376, 2006.12.27., 36. o.).

egy, az említett irányelv alapján a különböző tagállamok hatóságai közötti, határon átnyúló információcsere és kölcsönös segítségnyújtás céljából létrehozott informatikai platform. Annak ellenére, hogy a hatóságoknak néha kétélyeik vannak egy adott szolgáltatónak egy másik tagállamban való jogszerű letelepedésével kapcsolatban, nem használják ki az IMI által jelenleg biztosított együttműködési lehetőségek teljes potenciálját.

- (4) Továbbra is érvényben vannak olyan követelmények, amelyek – például a különböző hatóságok sokféle és eltérő engedélyezési rendszerei – a szolgáltatók tevékenységeinek a belső piacon belüli kiterjesztését fárasztóvá és kevésbé vonzóvá teszik, és amelyekkel a letelepedés vonatkozásában nem érhető el azon feltételek kölcsönös elismerése, amelyeknek a szolgáltatók más tagállamokban korábban már megfeleltek, illetve amelyek a határon átnyúló átmeneti szolgáltatásnyújtás tekintetében aránytalan vagy indokolatlan korlátozásokat alkalmaznak. Ennek következtében a szolgáltatók többszörös és aránytalan megfelelési költségekkel szembesülnek, amikor határon átnyúló tevékenységekbe kezdenek.
- (5) Az engedélyekkel és bejelentésekkel kapcsolatos alakiságok gyakran megkívánják papíralapú formanyomtatványok kitöltését, papíralapú dokumentumok benyújtását, valamint ezek jelentős költségek árán való lefordítását, amelyeknek ezenfelül bizonyos formai követelményeknek is meg kell felelniük, ilyen például a tanúsítvánnyal való ellátás vagy a hitelesítés. Az ezekre az akadályokra vonatkozó információk vagy nem érhetők el az interneten, vagy szűkösek, hiányosak, szétszórta és nehezen értelmezhetők a tevékenységüket több tagállamra kiterjeszteni kívánó szolgáltatók konkrét körülményei esetében, mivel gyakran a tisztán belföldi helyzetekre vonatkoznak. A szolgáltatók gyakran kerülnek abba a helyzetbe, hogy többször kell információkat és dokumentumokat benyújtaniuk, valamint kénytelenek alávetni magukat az ugyanazon tagállam különböző hatóságai által végzett párhuzamos ellenőrzéseknek. A jelentős fordítási költségek szintén elrettentik a vállalatokat attól, hogy megtegyék a határon átnyúló tevékenységek megkezdésének első lépéseit.
- (6) Bizonyos üzleti és építőipari szolgáltatások terén a határon átnyúló kereskedelem és a határon átnyúló beruházások mértéke különösen alacsony, ami arra utal, hogy van lehetőség a szolgáltatási piac jobb integrációjára, vagyis ez a jelenség jelentős hátrányos következményekkel jár a gazdaság fennmaradó részére nézve. Ez az alulteljesítés olyan helyzetekhez vezet, ahol az egységes piacon meglévő további növekedési és munkahelyteremtési potenciált nem aknázzák ki teljes mértékben.
- (7) A határon átnyúló szolgáltatási tevékenységek terén még meglévő akadályok leküzdése segít verseny fokozásában, így a fogyasztók számára nagyobb választékot és kedvezőbb árakat, valamint versenyképesebb szolgáltatási ágazatokat fog eredményezni, és ezáltal új munkahelyeket fog teremteni, fokozni fogja a termelékenységet, valamint vonzóbb környezetet fog kialakítani a beruházások és az innováció számára.
- (8) E rendelet célja, hogy a letelepedésre és belső piac működésére irányuló rendelkezések közelítésére vonatkozó további intézkedések elfogadásával megkönnyítse az egységes piacon belül a szabad letelepedést és a szolgáltatások szabad mozgását a 2006/123/EK irányelv által már szabályozott területeken. A rendeletnek az EUMSZ 114. cikkén kell alapulnia.
- (9) Tekintettel a fentiekre, e rendelet bevezet egy európai szolgáltatási e-kártyát, amely elviekben megkönnyíti egyes szolgáltatók számára, hogy a szolgáltatásaikat – akár

átmeneti szolgáltatásnyújtás, akár másodlagos telephely (fióktelep, képviselői iroda) révén – kiterjesszék a belső piac határait keresztül.

- (10) Ennek során ez a rendelet kifejezetten az irányelv [ESC-irányelv] hatálya alá tartozó üzleti és építőipari szolgáltatási ágazatokra irányul, amelyek vonatkozásában a határon átnyúló terjeszkedés útjában álló szabályozási és adminisztratív akadályok a világon a legszigorúbbak közé tartoznak, és ebből kifolyólag a belső piaci integrációban eddig kiaknázatlan lehetőségek jelennek meg.
- (11) A 2006/123/EK irányelv hatálya alól kizárt összes kérdést, tevékenységet és területet továbbra is ki kell zárni e rendelet hatálya alól. Ez a rendelet nem érint különösen olyan kérdéseket, tevékenységeket és területeket, amelyek az adózásból, a szociális biztonságból és a munkajogból erednek, beleértve a foglalkoztatási feltételekre vagy munkakörülményekre vonatkozó bármely jogi vagy szerződéses rendelkezést, ideértve a munkahelyi biztonságot és egészségvédelmet, valamint a munkaadók és munkavállalók közötti kapcsolatot is. E rendelet a tagállamok szociális biztonsággal kapcsolatos jogszabályait sem érinti. Ez a rendelet továbbá a versenyjogról eredő bármely rendelkezés, valamint a nemzetközi magánjog alapján az irányadó jogra vagy joghatóságra vonatkozó bármely szabály sérelme nélkül alkalmazandó.
- (12) A koherencia érdekében e rendelet más olyan uniós jogi aktusokkal való esetleges ütközését, amelyek egy szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságnak vagy az ilyen tevékenység gyakorlásának meghatározott kérdéseit szabályozzák adott területeken, a 2006/123/EK irányelv 3. cikkében az említett irányelv és az ilyen jogi aktusok közötti ütközésre vonatkozóan előírtakkal összhangban, az egyéb jogi aktusok alkalmazásával kell feloldani. Ennélfogva nem lehet e rendelet rendelkezéseire hivatkozni olyan előzetes engedélyezési rendszerek, előzetes bejelentési rendszerek vagy letelepedési követelmények igazolására, amelyeket egy adott területen a valamely szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultság vagy az ilyen tevékenység gyakorlásának konkrét szempontjait szabályozó egyéb uniós jogi aktus – mint például a 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁹ – megtiltott. Ebből az is következik, hogy ez a rendelet semmilyen módon nem érinti azokat a kötelezettségeket, amelyeknek a szolgáltatóknak a 96/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel²⁰ és a 2014/67/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel²¹ összhangban meg kell felelniük.
- (13) Az európai szolgáltatási e-kártyát önkéntes alternatívaként kell bevezetni a szolgáltatók számára. A szolgáltatók továbbra is rendelkezniük kell azzal a lehetőséggel, hogy tevékenységeik határon átnyúló kiterjesztése során az érintett tagállamok nemzeti joga szerint bevezetett egyéb engedélyek és bejelentések keretében bizonyítsák a hatályos követelményeknek való megfelelést. A szolgáltatók számára mindig lehetővé kell tenni, hogy dönthessenek úgy, hogy nem kérelmeznek európai szolgáltatási e-kártyát.

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 96/71/EK irányelve (1996. december 16.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről (HL L 18., 1997.1.21., 1. o.).

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/67/EU irányelve (2014. május 15.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv érvényesítéséről és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról (HL L 159., 2014.5.28., 11. o.).

- (14) Az európai szolgáltatási e-kártyának teljesen mértékben elektronikusnak kell lennie, szinte kizárólag csak megbízható forrásból származó adatokra támaszkodhat, a dokumentumok használatát a szükséges minimumra kell korlátozni, és a fordítási költségek elkerülése érdekében lehetővé kell tennie a többnyelvű feldolgozást. Annak érdekében, hogy az eljárás teljes mértékben elektronikus legyen, és lehetővé tegye a saját tagállam és a fogadó tagállam közötti közigazgatási együttműködést, e rendelet keretében használni kell az 1024/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel²² létrehozott belső piaci információs rendszert. Egy speciális elektronikus platformot kell kidolgozni az európai szolgáltatási e-kártyák kiadása, frissítése, felfüggesztése, visszavonása vagy megszüntetése céljából, valamint, hogy az érvényes európai szolgáltatási e-kártyák elektronikusan hozzáférhetők legyenek a birtokosaik és az illetékes hatóságok számára.
- (15) Az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelem benyújtásához rendelkezésre kell bocsátani egy harmonizált, többnyelvű formanyomtatványt, gondoskodva arról, hogy szerepeljenek benne a szolgáltató és az e-kártya iránti kérelem tárgyát képező szolgáltatások azonosításához szükséges elemek, valamint a kérdéses szolgáltatásokra alkalmazandó konkrét követelmények értékeléséhez szükséges elemek (mint például a saját tagállamban való letelepedésre vonatkozó bizonyítékkal, a jó hírnévvel vagy a biztosítási fedezettel kapcsolatos elemek), ami által biztosítható, hogy ezek az információk mind a saját, mind a fogadó tagállamban a koordináló hatóságok rendelkezésére álljanak.
- (16) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy a Szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az egységes kérelmi formanyomtatványban feltüntetendő információk és a kérelemhez alátámasztó bizonyítékként mellékelendő dokumentumok részleteinek meghatározására. Különösen fontos, hogy előkészítő munkája során a Bizottság megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kézhez kap minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó bizottsági szakértői csoportok ülésein.
- (17) E rendelet végrehajtása során a tagállamoknak tájékoztatniuk kell és naprakészen kell tartaniuk a Bizottságot azokról a nemzeti jog értelmében az adott országba bejövő, több tagállamban tevékenységet folytató szolgáltatók számára előírt eljárásokról, amelyek átmenetileg, illetve egy fióktelepen, képviselőten vagy irodán keresztül szolgáltatást kívánnak nyújtani, beleértve azokat az információkat és dokumentumokat is, amelyekre a szóban forgó eljárások vonatkoznak, lehetővé téve a kérelmi formanyomtatványok elkészítését. Az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelemhez megadandó, szükséges információk tekintetében az egységes végrehajtás biztosítása

²²

Az Európai Parlament és a Tanács 1024/2012/EU rendelete (2012. október 25.) a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről és a 2008/49/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (az IMI-rendelet) (HL L 316., 2012.11.14., 1. o.).

érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek²³ megfelelően kell gyakorolni.

- (18) Az írásos szerződésekben a kötelező vagy önkéntes biztosítási fedezet feltételeinek leírását olykor nehéz megtalálni. Az egyes tagállamok által a kötelező biztosítási szolgáltatások nyújtására kijelölt biztosítáértékesítőknek és biztosítási szervezeteknek ezért egy biztosításról szóló igazolás formájában biztosítaniuk kell az ügyfelek számára biztosítási fedezetük főbb elemeinek leírását. Ezt az igazolást csatolni kell a kérelmi formanyomtatványhoz. A rendelet e része egységes végrehajtásának érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni az igazolások harmonizált formátumának elfogadására. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.
- (19) Előfordulhat, hogy az európai szolgáltatási e-kártya birtokosai munkavállalókat kívánnak kirendelni a fogadó tagállam területére. Ennek során a szolgáltatókra bizonyos követelmények vonatkozhatnak, például a fogadó tagállamnak címzett előzetes bejelentések és a kiküldött munkavállalók védelmére vonatkozó követelmények. Az európai szolgáltatási e-kártya semmilyen módon nem érinti az ilyen nyilatkozatok tartalmát és a fogadó tagállam e tekintetben meglévő feladatait.
- (20) Az elektronikus szolgáltatási e-kártyák birtokosai számára elérhetővé kell tenni a Bizottság által kidolgozandó, IMI-vel összekapcsolt elektronikus platformot az olyan alakiságok betartásának megkönnyítésére, amelyeket esettől függően teljesíteni kell a fogadó tagállamban. Ezek az alakiságok különösen vonatkoznak a munkavállalók szakmai képzéseivel kapcsolatban a 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁴ szerint előzetesen teendő nyilatkozatok benyújtására vonatkozó esetleges kötelezettségre.
- (21) Ami a 2014/67/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁵ 9. cikke alapján adott esetben megkövetelhető előzetes nyilatkozatot illeti, az IMI-vel összekapcsolt elektronikus platformnak az európai szolgáltatási e-kártyák birtokosait az azon tagállam által bevezetett elektronikus nemzeti eljárásokhoz kell irányítaniuk, amelybe a munkavállalókat kiküldik, amennyiben az ilyen nemzeti eljárások lehetővé teszik az említett előzetes nyilatkozat elektronikus úton történő benyújtását.
- (22) Az IMI-vel összekapcsolt elektronikus platformot a Bizottságnak elérhetővé kell tennie azon tagállamok számára, amelyek korábban jelezték a Bizottság felé azon szándékukat, hogy élni kívánnak ezzel a lehetőséggel. Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy a területükre kiküldött munkavállalók vonatkozásában engedélyezik az előzetes nyilatkozat IMI-n keresztül történő küldését, az európai szolgáltatási e-kártya birtokosainak lehetővé kell tenni, hogy a 2014/67/EU irányelv 9. cikke szerinti nyilatkozatot az IMI-vel összekapcsolt elektronikus platformon keresztül közvetlenül a fogadó tagállamnak a 2014/67/EU irányelv 2. cikkének a) pontjában meghatározott illetékes hatóságához nyújtsák be. E célból a fogadó tagállamnak biztosítania minden

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/36/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a szakmai képesítések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30., 22. o.).

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/67/EU irányelve (2014. május 15.) a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv érvényesítéséről és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról (HL L 159., 2014.5.28., 11. o.).

olyan, a 2014/67/EU irányelv 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjában és 9. cikkének (2) bekezdésében előírt elem rendelkezésre állását, amelyek a területére kiküldött munkavállalók bejelentése céljából benyújtandó többnyelvű formanyomtatvány alapjául szolgálnak. A Bizottságnak e formanyomtatványt közzé kell tennie az Európai Unió Hivatalos Lapjában, valamint elérhetővé kell tennie az IMI-vel összekapcsolt elektronikus platformon. Az előírt elemekre vonatkozó releváns információknak rendelkezésre kell állniuk az érintett fogadó állam számára, maradéktalanul eleget téve a 2014/67/EU irányelv 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt nyelvi követelményeknek. Az e rendelet 19. cikkének második albekezdésében előírt értékelésnek ki kell terjednie e tagállamoknak az IMI-vel összekapcsolt elektronikus platformmal kapcsolatban szerzett tapasztalataira.

- (23) E rendelet egységes végrehajtása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni az európai szolgáltatási e-kártya kiadási és frissítési eljárásai, valamint a munkavállalók kirendelésére és az önálló vállalkozók mozgására vonatkozó – az előző preambulumbekezdésben említettől eltérő – alakiságok kapcsán az eljárások elektronikus feldolgozására vonatkozó szabályok elfogadására. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.
- (24) Az e rendelettel szabályozott eljárásokat támogató hazai közigazgatási eljárásoknak elektronikusnak kell lenniük, ha a kérdéses tagállam így dönt. A tagállamok azonban használhatják a 1024/2012/EU rendelettel létrehozott belső piaci információk rendszert a közigazgatási együttműködés belföldi céljaira.
- (25) Az európai szolgáltatási e-kártya kiadásának, frissítésének, felfüggesztésének vagy visszavonásának eljárásai során csak kivételes körülmények között használhatók dokumentumok, amikor elengedhetetlen a részletes információk benyújtása. Mindenesetre az összes ilyen dokumentumot egyszerű formában kell használni és elfogadni.
- (26) A munkavállalók (mint szabályozott szakma gyakorlóinak) kirendelésére, illetve az önálló vállalkozók mozgására vonatkozó alakiságok keretében, a szakmai képzés ellenőrzése kapcsán, az uniós jog lehetővé teheti a dokumentumok speciális formában – például hiteles vagy tanúsítvánnyal ellátott okiratok formájában – történő benyújtását. A szóban forgó dokumentumnak az azt eredetileg kibocsátó tagállam általi tanúsítását vagy hitelesítését az Unió egész területén el kell fogadni.
- (27) E rendeletben nem írható elő a dokumentumok hiteles fordításának benyújtására vonatkozó kötelezettség. Az eljárásokat kezelő elektronikus platformoknak megoldást kell biztosítaniuk a dokumentumok tartalmának lefordítására. E rendelet egységes végrehajtása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni. E rendelet hatálya nem terjed ki a munkavállalók kiküldetése és a társadalombiztosítási járulékaik megfizetéséről szóló igazolások kapcsán keletkezett dokumentumok lefordítására vonatkozó szabályokra.
- (28) A tagállamok kizárólag olyan mértékű díjat jogosultak felszámolni, amely fedezi az eljárás lefolytatása során felmerült specifikus költségeket. Az olyan költségek után, amelyek már az Unió költségvetését terhelik, a tagállamok nem számíthatnak fel díjat. A tagállamoknak az IMI-n keresztül tájékoztatniuk kell a Bizottságot az általuk felszámított díjakról, valamint közzé kell tenniük az ilyen információkat. Tekintettel arra, hogy az IMI lényegében minden szükséges eszközt rendelkezésre bocsát, a tagállamok többek között nem számíthatnak fel díjat az európai szolgáltatási e-kártyák frissítéséért, felfüggesztéséért, visszavonásáért vagy törléséért. A díjfizetésről szóló

rendelkezések egységes végrehajtása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni a fizetés módjaira és feldolgozására vonatkozó szabályok elfogadására. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.

- (29) E rendelet a saját tagállam és a fogadó tagállam közötti szolgáltatások közigazgatási együttműködésen alapul, amelynek magában foglalnia kell az információcserét és az összekapcsolt nemzeti nyilvántartások – például a 2009/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben²⁶, illetve a 2015/848/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben²⁷ előírt nyilvántartások – használatát információszerezés vagy a korábban szerzett információk ellenőrzése céljából. Az információcsere kezelésének és feldolgozásának, valamint a kölcsönös segítségnyújtásnak az egységes végrehajtása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.
- (30) A szakmai felelősségbiztosítás megszerzésére kötelezett szolgáltatók gyakran nehézségekkel szembesülnek, amikor a máshol szerzett biztosítási fedezethez kapcsoló biztosítási eseményekről szóló igazolást kell benyújtaniuk olyan tagállamokban, ahol korábban nem folytattak tevékenységet. A biztosítási eseményekről szóló igazolások lényeges elemként szolgálnak a biztosításértékesítők számára egy potenciális ügyfél kockázati profiljának vizsgálata és értékelése során. Ennek igazolása nehézkes a biztosításértékesítők közötti, belső piaci határokon átnyúló kommunikáció hiányosságai, továbbá a biztosítottak biztosítással kapcsolatos múltbéli adatainak leírásában (még egyazon tagállamon belül is) megmutatkozó különbségek folytán. Az egyes tagállamok által a kötelező biztosítási szolgáltatások nyújtására kijelölt biztosításértékesítőknek és biztosítási szervezeteknek ezért ki kell adniuk egy igazolást a harmadik felek által támasztott kártérítési igényekről, amely aztán felhasználható több tagállamban, illetve belföldön is, amennyiben egy szolgáltató biztosításértékesítőt váltana.
- (31) E rendeletnek a kötelezettségek leírásának bemutatása vonatkozásában történő egységes végrehajtása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni az ezen igazolás egységes formátumára vonatkozó szabályok elfogadására. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően kell gyakorolni.
- (32) A múltbéli biztosítási eseményekről szóló igazolás hathatósan lehetővé teszi az egyes tagállamok által a kötelező felelősségbiztosítás nyújtására kijelölt biztosításértékesítők és biztosítási szervezetek számára, hogy betiltsák az olyan, több tagállamban tevékenységet folytató szolgáltatókat érintő megkülönböztető gyakorlatokat, amelyekre vonatkozóan szűkösebbek és nehezebben beszerezhetők az információk. Ugyanezen megkülönböztetés tilalmának elve vonatkozik a szakmai szervezetekre is, amelyek kollektív biztosítási fedezetet kínálnak tagjaik vagy más szolgáltatók számára.

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/101/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 48. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 258., 2009.10.1., 11. o.).

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2015/848/EU rendelete (2015. május 20.) a fizetéseképtelenségi eljárásról (HL L 141., 2015.6.5., 19. o.).

- (33) Minden egyes tagállamnak egyetlen koordináló hatóságot kell kijelölnie az e rendeletben előírt feladatok elvégzésére, a hatályos nemzeti jogszabályokban meghatározott hatáskörök sérelme nélkül. Az 1024/2012/EU rendelet alkalmazásában e hatóságokat illetékes hatóságként nyilvántartásba kell venni a belső piaci információs rendszerben, és erről tájékoztatni kell a Bizottságot.
- (34) E rendelet alkalmazását nyomon kell követni, és fel kell mérni annak a tevékenységek határon átnyúló kiterjesztésére, a több tagállamban tevékenységet folytató szolgáltatók átláthatóságának növelésére, a versenyre, valamint a nyújtott szolgáltatások áraira és minőségére gyakorolt hatásának megállapítása érdekében. Rendszeresen értékelni kell e rendelet hatásait és a koordináló hatóságok közötti együttműködés gyakorlati működését. E nyomon követés a tagállamokkal, a szociális partnerekkel és más érdekelt felekkel együttműködésben fog történni.
- (35) Annak érdekében, hogy az IMI működése igazodjon az e rendelet által az érintettekre ruházott feladatokhoz, az 1024/2012/EU rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.
- (36) Mivel e rendelet célját – tekintettel a bizonyos szolgáltatásokra vonatkozó szabályozási megközelítések összetettségének és tagállamok közötti eltéréseinek kockázatára – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, ugyanakkor az Unió-szerte fokozott közigazgatási koordináció és harmonizáció okán e célok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (37) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és figyelembe veszi különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket. Az európai szolgáltatási e-kártya és a kapcsolódó adminisztratív eszközök és eljárások bevezetése révén ez a rendelet különösen arra törekszik, hogy előmozdítsa letelepedési jogot és a szolgáltatások bármely tagállamban való nyújtásának szabadságát, és ezzel megakadályozzon bármilyen, állampolgárság alapján történő megkülönböztetést, valamint, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartájának 15., 21. és 41. cikkének megfelelően biztosítsa a pártatlan, méltányos és ésszerűen gyors eljárást, mindeközben pedig – többek között a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel²⁸ összhangban – garantálja a személyes adatok védelmének maradéktalan tiszteletben tartását, és kellően figyelembe vegye a Charta 8., illetve 54. cikkében előírt jogokkal való visszaélések kockázatát,

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet bevezeti az európai szolgáltatási e-kártyát és a kapcsolódó adminisztratív eszközöket, amelyeket az Európai Unió egész területén hozzáférhetővé kell tenni azon szolgáltatók számára, amelyek hajlandók igénybe venni az említett e-kártyát.

Annak érdekében, hogy tevékenységek szolgáltatóként való gyakorlásának megkezdéséhez és gyakorlásához hozzáférhetővé lehessen tenni egy ilyen európai szolgáltatási e-kártyát, az irányelv [ESC-irányelv] meghatározza a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek szükséges koordinációját.

2. cikk

Hatály

- (1) E rendelet az irányelv [ESC-irányelv] mellékletében felsorolt szolgáltatásokra alkalmazandó.
- (2) Ez a rendelet nem érinti a 2006/123/EK irányelv 1. cikkének (2)–(7) bekezdésében említett kérdéseket.
Az irányelv nem alkalmazandó a 2006/123/EK irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett tevékenységekre és területekre.
- (3) Ha e rendelet rendelkezései más uniós jogi aktus olyan rendelkezésével ütköznek, amelyek adott területeken vagy szakmákban a valamely szolgáltatási tevékenység nyújtására való jogosultságnak vagy az ilyen tevékenység gyakorlásának meghatározott kérdéseit szabályozzák, akkor e területek és szakmák vonatkozásában a más uniós jogi aktus rendelkezései érvényesek és alkalmazandók.
- (4) Ez a rendelet és különösen annak III. fejezete a munkavállalók jogainak, a szolgáltatók kötelezettségeinek, valamint a kapcsolódó, a 96/71/EK és a 2014/67/EU irányelvben előírt, a tagállamokban elvégzendő ellenőrzéseknek a sérelme nélkül alkalmazandó.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „a szolgáltatók jó hírnevére vonatkozó információk”: a 2006/123/EK irányelv 33. cikke (1) bekezdésében említett információk;

2. „elektronikus dokumentum”: a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁹ 3. cikke 35. pontjában meghatározott elektronikus dokumentum;
3. „IMI”: az 1024/2012/EK rendelettel létrehozott belső piaci információs rendszer;
4. „közokirat”: valamely tagállam hatóságai által az e rendelettel szabályozott eljárások szempontjából releváns kérdésekre vonatkozó nemzeti jognak megfelelően kiadott dokumentum, az alábbiak szerint:
 - a) egy hatóság vagy valamely tagállam bíróságaival vagy törvényszékeivel kapcsolatban álló tisztviselő által kibocsátott okiratok, beleértve az ügyésztől, a bírósági tisztviselőtől és a bírósági végrehajtótól („huissier de justice”) származó okiratokat is;
 - b) közigazgatási okiratok;
 - c) közjegyzői okiratok;
 - d) a magánokiratokon levő hivatalos tanúsítványok, mint például az okirat nyilvántartásba vételét, illetve adott napon az okirat létezésének tényét rögzítő tanúsítványok, valamint az aláírások hivatalos és közjegyző általi hitelesítése;
 - e) a valamely állam területén hivatalos minőségükben eljáró tagállami diplomáciai vagy konzuli képviselők által kiállított okiratok, amennyiben az ilyen okiratokat egy másik tagállam területén, illetve egy másik tagállamnak egy harmadik állam területén eljáró diplomáciai vagy konzuli képviselők számára mutatják be;
5. „felülhitelesítés”: a valamely köztisztviselő aláírása valódiságának, az okiratot aláíró személy eljárási minőségének, valamint adott esetben az okiraton szereplő pecsét vagy bélyegzőlenyomat valódiságának tanúsítására irányuló alakiság;
6. „apostille”: olyan, a külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzéséről szóló, 1961. október 5-i Hágai Egyezmény (Apostille Egyezmény) által előírt alakiság, amelyre szükség lehet egy aláírás valódiságának, az okiratot aláíró személy eljárási minőségének, valamint adott esetben az okiraton szereplő, az okiratot kibocsátó állam illetékes hatósága által kiadott pecsét vagy bélyegzőlenyomat valódiságának igazolása érdekében;
7. „hiteles másolat”: egy eredeti okirat olyan másolata, amelyről a nemzeti jogban erre felhatalmazott hatóság aláírásával tanúsítja, hogy az az eredeti okirat pontos és teljes másolata;
8. „hiteles fordítás”: a valamely tagállam joga szerint megfelelő képesítéssel rendelkező személy által készített fordítás;
9. „szakmai felelősségbiztosítás”: a 2006/123/EK irányelv 23. cikke (5) bekezdésének utolsó francia bekezdésében meghatározott szakmai felelősségbiztosítás.
10. „szolgáltatás”: a 2006/123/EK irányelv 4. cikke 1. pontjában meghatározott szolgáltatás;
11. „szolgáltató”: a 2006/123/EK irányelv 4. cikke 2. pontjában meghatározott szolgáltató;

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

12. „letelepedés helye szerinti tagállam”: a 2006/123/EK irányelv 4. cikke 4. pontjában meghatározott letelepedés helye szerinti tagállam;
13. „letelepedés”: a 2006/123/EK irányelv 4. cikkének 5. pontja szerinti letelepedés;
14. „saját tagállam”: az a tagállam, amelyhez a szolgáltató az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmet címezte;
15. „fogadó tagállam”: az a tagállam, amelyet illetően egy szolgáltató kinyilvánította azon szándékát, hogy ott az európai szolgáltatási e-kártya használatával szolgáltatást nyújtson;
16. „követelmény”: a 2006/123/EK irányelv 4. cikkének 7. pontjában meghatározott követelmény;
17. „koordináló hatóság”: a 17. cikknek megfelelően kijelölt hatóság;
18. „illetékes hatóság”: a következők bármelyike:
- i. bármely, a 2006/123/EK irányelv 4. cikkének 9. pontjában meghatározott illetékes hatóság;
 - ii. bármely, a 2005/36/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott illetékes hatóság;
 - iii. bármely hatóság vagy szerv, amely valamely tagállamban a központi nyilvántartásért, a kereskedelmi nyilvántartásért vagy a cégjegyzékért felelős;
 - iv. bármely tagállami adóhatóság;
19. „biztosításértékesítő”: a 2016/97/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁰ 2. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában meghatározott biztosításértékesítő.

II. FEJEZET

AZ EURÓPAI SZOLGÁLTATÁSI E-KÁRTYA KIADÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁS

4. cikk

Az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelem

- (1) A szolgáltatók dönthetnek úgy, hogy európai szolgáltatási e-kártyát kérelmeznek.
- Az európai szolgáltatási e-kártya iránti valamennyi kérelmet egy, az IMI-vel összekapcsolt elektronikus platformon keresztül kell benyújtani egy többnyelvű formanyomtatvány használatával.
- Az egységes formanyomtatvány a következő elemekből áll:
- a) a szolgáltató azonosítása, beleértve – adott esetben – a nyilvántartási számát a központi nyilvántartásokban, a kereskedelmi nyilvántartásokban vagy cégjegyzékekben, valamint adózási és társadalombiztosítási célú nyilvántartási számát;

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2016/97/EU irányelve (2016. január 20.) a biztosítási értékesítésről (átdolgozás) (HL L 26., 2016.2.2., 19. o.).

- b) a szolgáltatási tevékenység, a fogadó tagállam és az európai szolgáltatási e-kártya tervezett típusának megnevezése;
- c) annak megjelölése, hogy tervezik-e az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtását;
- d) a szolgáltatónak a saját tagállamban való letelepedésére vonatkozó információ a b) ponttal összhangban azonosított szolgáltatási tevékenység tekintetében, beleértve a kezdeti letelepedés időpontját és a letelepedés helye szerinti egyéb tagállamok azonosítását;
- e) azon követelmények, amelyeket a kérelmezőnek teljesítenie kell saját tagállamában a szolgáltatásnyújtás során, például képesítések vagy tanúsítások;
- f) a szolgáltató jó hírnevére vonatkozó információk;
- g) a szolgáltató bármely meglévő szakmai felelősségbiztosítására vonatkozó információ a saját tagállama területén érvényes szakmai felelősségével kapcsolatban, beleértve – adott esetben – a más tagállamok területén végzett tevékenységek biztosítási fedezetét is;
- h) hivatkozás az ugyanazon szolgáltató részére korábban kiadott európai szolgáltatási e-kártyára és az a) és a b) ponttal összhangban azonosított szolgáltatási tevékenységekre.

- (2) A Bizottság meghatározza, hogy az a)–h) pontban említett információkat miként kell egységes formanyomtatványon benyújtani, és végrehajtási aktusok révén megállapítja az Európai Unió egészére nézve egységes formanyomtatvány technikai részleteit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

A kérelemnek tartalmaznia kell az összes szükséges alátámasztó dokumentumot, amelyet a kérelmező arra az elektronikus platformra tölt fel, ahol rendelkezésére bocsátják az egységes kérelmi formanyomtatványt.

- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 15. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők részletes meghatározására:

a) az egységes formanyomtatványnak az (1) bekezdés a)–h) pontjaiban felsorolt információs elemekre vonatkozó részletek, amelyeket fel kell tüntetni a formanyomtatványon;

b) azon további dokumentumok vagy dokumentumok kategóriái, amelyeket kivételesen alátámasztó bizonyítékként mellékelni szükséges.

- (4) A tagállamok az IMI révén hozzáférhetővé teszik a Bizottság számára az olyan követelményekkel összefüggő eljárási lépésekre vonatkozó összes információt, amelyeket a szolgáltatók számára egy fióktelep, képviselő vagy iroda révén történő szolgáltatásnyújtás, illetve az irányelv [ESC irányelv] hatálya alá tartozó, határon átnyúló átmeneti szolgáltatási tevékenységek folytatása kapcsán (az egységes kérelmi formanyomtatványok kidolgozása érdekében) előírnak, meghatározva az összes vonatkozó követelmény tekintetében azokat az információkat és dokumentumokat, amelyeknek [a rendelet hatálybalépésétől számított 9 hónapon belüli] benyújtása a szolgáltatóra irányadó nemzeti jog szerint kötelező, amennyiben az információk nem szerepeltek magáról a követelményről szóló bejelentésben,

amelyet korábban a 2006/123/EK irányelv 15. cikkének (7) bekezdése és 39. cikkének (5) bekezdése alapján már benyújtottak.

- (5) A tagállamok az IMI-n keresztül tájékoztatják a Bizottságot, amennyiben a Bizottsággal a (4) bekezdés szerint előzetesen közölt információkban változás állna be a kérdéses jogszabályok hatálybalépése előtt.

5. cikk

Biztosításról szóló igazolás

- (1) Amennyiben az egységes formanyomtatványban – a 4. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének g) pontjával összhangban – biztosítási információt adnak meg, a megfelelő biztosításról szóló igazolást mellékelni kell a kérelmi formanyomtatványhoz.

Az egyes tagállamok által a kötelező biztosítási szolgáltatások nyújtására kijelölt biztosításértékesítők és biztosítási szervezetek kötelesek a kérelmező kérésére ilyen igazolást kiadni.

A biztosításról szóló igazolásnak az érintett szolgáltatásokra vonatkozó szakmai felelősségbiztosítás meglétére vonatkozó információt kell tartalmaznia, beleértve az ilyen biztosítási fedezet területi hatályát más tagállamokban, a biztosított kockázatokat, a biztosítás időtartamát, a káreseményenkénti biztosítási összeget és a teljes biztosítási összeget egy év alatt minden kártérítési igényre, valamint a lehetséges kivételeket.

- (2) Az (1) bekezdés második albekezdésében említett biztosítási igazolásra vonatkozóan a Bizottság végrehajtási jogi aktussal harmonizált formanyomtatványt fogadhat el.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

III. FEJEZET

A MUNKAVÁLLALÓK KIRENDELÉSÉVEL ÉS AZ ÖNÁLLÓ VÁLLALKOZÓK MOZGÁSÁVAL KAPCSOLATOS ALAKISÁGOK

6. cikk

A munkavállalók kirendelésére vonatkozó alakiságok

- (1) Az európai szolgáltatási e-kártyával rendelkező szolgáltatók a fogadó tagállamba kiküldendő munkavállalók szakmai képezésével és az e-kártya alkalmazási körébe tartozó szolgáltatási tevékenységgel kapcsolatban az IMI-vel összekapcsolt elektronikus platformon keresztül a 2005/36/EK irányelv 7. cikke szerint előzetes nyilatkozatot tehetnek a fogadó tagállamnak az e rendelet 3. cikke 18. pontjának ii. alpontjában meghatározott illetékes hatósága számára.

Az előző albekezdés nem vonatkozik az alábbi szabályozott szakmák szakmai képezéseivel kapcsolatos előzetes nyilatkozatokra:

i. a közegészségügyi és biztonsági vonatkozású szakmák, amelyek nem részesülnek automatikus elismerésben a 2005/36/EK irányelv III. címének II., III. és IIIA. fejezete szerint;

ii. amelyek esetében a 2005/36/EK irányelvvel összhangban európai szakmai kártya került bevezetésre.

A kirendelt munkavállalók szakmai képesítésével kapcsolatos nyilatkozatot többnyelvű formanyomtatványként kell benyújtani, az alátámasztó dokumentumokat pedig a 2005/36/EK irányelv 7. cikkének (1) és (2) bekezdésében előírtak szerint.

Az e bekezdéssel összhangban megküldött nyilatkozat a 2005/36/EK irányelv 7. cikke szerinti előzetes nyilatkozatnak minősül.

- (2) Azok a szolgáltatók, amelyek európai szolgáltatási e-kártyával rendelkeznek és a kérdéses szolgáltatási tevékenység vonatkozásában munkavállalókat terveznek kiküldeni egy fogadó tagállamba, minden, a 2014/67/EU irányelv 9. cikk szerinti nyilatkozatot az adott tagállam által e célból megállapított eljárást követve kötelesek benyújtani.

Amennyiben a tagállamok olyan eljárásokat hoztak létre, amelyek lehetővé teszik a 2014/67/EU irányelv 9. cikke szerinti, a munkavállalók kiküldetésével összefüggő nyilatkozat elektronikusan kitöltését, az (1) bekezdésben említett IMI-vel összekapcsolt elektronikus platform a vonatkozó nemzeti eljárásokhoz kell irányítania tulajdonosát.

- (3) Az európai szolgáltatási e-kártyával rendelkező szolgáltatók az e-kártya alkalmazási körébe tartozó szolgáltatási tevékenységgel összefüggésben általuk a fogadó tagállamba kiküldeni kívánt munkavállalókra vonatkozóan az (1) bekezdésben említett, IMI-vel összekapcsolt elektronikus platformon keresztül közvetlenül a fogadó tagállamnak a 2014/67/EU irányelv 2. cikkének a) pontjában meghatározott illetékes hatóságához a 2014/67/EU irányelv 9. cikke szerint is nyújthatnak be nyilatkozatot, amennyiben a fogadó tagállam értesítette a Bizottságot arról, hogy ez a lehetőség vonatkozik a munkavállalók e tagállam területére való kiküldésére.

Az első albekezdésben említett lehetőség kihasználása érdekében a fogadó tagállam megad minden, a 2014/67/EU irányelv 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjában és 9. cikkének (2) bekezdésében előírt elemet, amelyek a területére kiküldött munkavállalók bejelentése céljából benyújtandó többnyelvű formanyomtatvány alapjául szolgálnak. A Bizottság e formanyomtatványt közzéteszi az Európai Unió Hivatalos Lapjában, valamint elérhetővé teszi az IMI-vel összekapcsolt elektronikus platformon. Az előírt elemekre vonatkozó releváns információknak rendelkezésre kell állniuk az érintett fogadó állam számára, maradéktalanul eleget téve a 2014/67/EU irányelv 9. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt nyelvi követelményeknek.

Az első és a második albekezdésnek megfelelően elküldött nyilatkozat – a fogadó tagállam által az említett irányelv 9. cikkének megfelelően megállapított egyéb adminisztratív követelmények vagy az e tagállam által hozott ellenőrzési intézkedések sérelme nélkül – a 2014/67/EU irányelv 9. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 9. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában érvényes nyilatkozatnak minősül.

A fogadó tagállam értesítheti a Bizottságot arról, hogy a továbbiakban nem kíván élni az első albekezdésben előírt lehetőséggel.

- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusok révén technikai szabályokat fogadjon el az (1) bekezdésben említett többnyelvű formanyomtatványok kialakításával kapcsolatban. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással összhangban kell elfogadni.

7. cikk

Az önálló vállalkozók mozgására vonatkozó alakiságok

- (1) Azok a szolgáltatók, akik természetes személyek és európai szolgáltatási e-kártyát kérelmeznek, az IMI-vel összekapcsolt elektronikus platform segítségével saját szakmai képesítéseikkel összefüggésben előzetes nyilatkozatot nyújthatnak be ugyanolyan feltételek mellett, mint amelyeket munkavállalóik tekintetében a 6. cikk (1) bekezdése előír.

Ami a szolgáltatók szakmai képesítésére vonatkozó előzetes nyilatkozatokat illeti, a 2005/36/EK irányelv 7. cikke (2) bekezdésének b) és d) pontja szerinti nyilatkozat helyébe a fogadó tagállamnak az irányelv [ESC-irányelv] 11. cikkével összhangban megküldött, az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelem kitöltött formanyomtatványa lép, amely bizonyítja a szolgáltató letelepedését.
- (2) Az (1) bekezdéssel összhangban megküldött nyilatkozat a 2005/36/EK irányelv 7. cikke szerinti előzetes nyilatkozatnak minősül.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén technikai szabályokat fogadhat el az (1) bekezdésben említett többnyelvű formanyomtatványok kialakításával kapcsolatban. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással összhangban kell elfogadni.

IV. FEJEZET

AZ EURÓPAI SZOLGÁLTATÁSI E-KÁRTYÁVAL KAPCSOLATOS ELJÁRÁSOKRA VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS ELŐÍRÁSOK

8. cikk

Elektronikus eljárások

- (1) A szolgáltatóknak joguk van az európai szolgáltatási e-kártya kérelmezésére vonatkozó eljárás, illetve az e-kártya kiadásával és frissítésével kapcsolatos eljárások teljes mértékben elektronikus kezeléséhez és feldolgozásához, valamint a 6. cikk (1) bekezdésével, a 6. cikk (3) bekezdésével és a 7. cikkel összhangban az alakiságok teljes mértékben elektronikus elvégzéséhez.

Ezeket az elektronikus eljárásokat és alakiságokat a Bizottság egy, az IMI-vel összekapcsolt elektronikus platform útján teszi elérhetővé.

A tagállamok meghatározzák, hogy az európai szolgáltatási e-kártyával kapcsolatos eljárásokban érintett koordináló hatóságaik és illetékes hatóságaik közötti eljárási munkafolyamatok, valamint a munkavállalók kirendelésével és az önálló vállalkozók mozgásával kapcsolatos, a 6. és 7. cikkben említett alakiságok elektronikusak legyenek-e vagy sem.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén az (1) bekezdésben említett eljárások elektronikus kezelésére és feldolgozására vonatkozó technikai előírásokat fogad el – beleértve az információk sértetlenségét, bizalmasságát és pontosságát biztosító intézkedéseket, valamint azokat a feltételeket és eljárásokat, amelyek mellett az európai szolgáltatási e-kártya birtokosai letölthetik ezeket az információkat – annak érdekében, hogy harmadik felek hozzáférjenek az ilyen információkhoz, és hogy e harmadik felek ellenőrizhessék ezeket az információkat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

- (3) A tagállamok koordináló hatóságai tájékoztatják a nyilvánosságot az európai szolgáltatási e-kártya működéséről és többletértékéről, valamint a munkavállalók kirendelésével és az önálló vállalkozók mozgásával kapcsolatos, a 6. cikk (1) bekezdésében és a 7. cikkben említett alakiságokról.

9. cikk

A dokumentumok formátuma és fordítás

- (1) Az európai szolgáltatási e-kártya kibocsátására, frissítésére, felfüggesztésére vagy visszavonására vonatkozó eljárások keretében a tagállamok illetékes hatóságai az okiratokat egyszerű másolati formában fogadják el és nem követelik meg a hozzájuk benyújtott okiratok felülhitelesítését, apostille-lel való ellátását, tanúsítvánnyal való ellátását vagy hitelesítését.
- (2) Amennyiben a jogszabályok az uniós joggal összhangban a munkavállalók kirendelésével és az önálló vállalkozók mozgásával kapcsolatos, a 6. cikk (1) bekezdésében és a 7. cikkben említett alakiságok céljára használt okiratok egy speciális formáját követelik meg, a tagállamoknak a 3. cikk 19. pontjának ii. alpontja szerinti illetékes hatóságai kötelesek elfogadni:
- a) a közokiratokat, a hiteles okiratokat és azok hiteles másolatait apostille és bármilyen formában történő felülhitelesítés nélkül;
 - b) az eredeti kibocsátás szerinti tagállamban annak jogszabályai, rendeletei, illetve közigazgatási rendelkezései vagy gyakorlata szerint hiteles vagy tanúsítvánnyal ellátott okiratokat;
 - c) bármely tagállamban a hitelesítést végző tagállam jogszabályaival összhangban készített hiteles másolatokat.
- (3) Nem követelhető meg hiteles fordítás az európai szolgáltatási e-kártya kiadására, frissítésére, felfüggesztésére és visszavonására vonatkozó eljárások, valamint a munkavállalók kirendelésével és az önálló vállalkozók mozgásával kapcsolatos, a 6. cikk (1) bekezdésében és a 7. cikkben említett alakiságokhoz használt okiratok tekintetében. Ez nem érinti a tagállamok jogát arra, hogy az okiratokról nem hiteles fordítást kérjenek saját hivatalos nyelveik valamelyikén, összhangban az uniós joggal.
- (4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén technikai szabályokat fogad el az európai szolgáltatási e-kártya kiadására, frissítésére, felfüggesztésére és visszavonására vonatkozó eljárásokhoz, valamint a munkavállalók kirendelésével és az önálló vállalkozók mozgásával kapcsolatos, a 6. cikk (1) bekezdésében és a 7. cikkben említett alakiságokhoz kapcsolódó információk és dokumentumok automatikus fordításával kapcsolatban. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

10. cikk

**Az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelem,
valamint a munkavállalók kirendelésével és az önálló vállalkozók mozgásával kapcsolatos
alakiságok kapcsán fizetendő díj**

- (1) Az európai szolgáltatási e-kártya kibocsátására vonatkozó eljárás keretében felszámított bármely díjnak ésszerűnek és arányosnak kell lennie, és nem haladhatja meg az eljárással kapcsolatos konkrét munka kapcsán közvetlenül felmerült költségeket.

A szolgáltatóknak joga van ahhoz, hogy visszatérítsék számukra akár a saját szerinti tagállamban, akár a fogadó tagállamban az olyan kérelmekkel kapcsolatban előre megfizetett díjakat, amelyeket nem bíráltak el, ellenőriztek és végeztek el a tagállamok az irányelv [ESC-irányelv] 11. cikke (1) bekezdésével összhangban.

Nem számítható fel díj az alábbiakért:

a) az európai szolgáltatási e-kártya frissítésére, felfüggesztésére, visszavonására vagy törlésére vonatkozó eljárások;

b) a további információk e-kártya-birtokos általi szolgáltatása az [irányelv] 17. cikkének (4) bekezdésével összhangban;

c) a munkavállalók kirendelésével és az önálló vállalkozók mozgásával kapcsolatban a 6. cikk (1) bekezdése és a 7. cikk szerint bevezetett alakiságok.

- (2) A tagállamok az IMI útján legkésőbb [e rendelet hatálybalépése után 2 éven belül] megküldik a Bizottságnak az e cikk alapján bevezetett díjakat és fizetési feltételeket, és megfelelő módon közzéteszik ezt az információt.

- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a fizetési feltételekre és a fizetések feldolgozására vonatkozó technikai szabályokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

V. FEJEZET SZAKMAI FELELŐSSÉGBIZTOSÍTÁS

11. cikk

Igazolás harmadik felek által támasztott kártérítési igényről

- (1) A biztosítáértékesítő a biztosított vonatkozó kérelmétől számított 15 napon belül köteles igazolást kiállítani azokról a kártérítési igényekről, amelyeket a szerződéses viszony korábbi évei folyamán (legfeljebb 5 évre visszamenőleg) harmadik felek támasztottak a szolgáltatónak a szakmai felelősségbiztosítási szerződés hatálya alá tartozó tevékenységeivel kapcsolatban, vagy – ilyen igények hiányában – a szóban forgó szolgáltatások nyújtásából eredő olyan kötelezettségekről, amelyek kártérítési igény tárgyát képezték.

- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadhat az (1) bekezdésben említett igazolás szabványos benyújtási formátumára vonatkozó szabályokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

12. cikk

A biztosításértékesítők kötelezettségei

A tagállamok által a kötelező biztosítási szolgáltatások nyújtására kijelölt biztosításértékesítők és biztosítási szervezetek elfogadási politikájukban és a díjaik számítása során kötelesek megfelelően, megkülönböztetéstől mentesen figyelembe venni az adott szolgáltató tapasztalatait, ahogyan azt a kártérítési igényekről szóló, 11. cikkel összhangban kiadott és a szolgáltató által bemutatott igazolás tükrözi.

13. cikk

A szakmai szervezetek kötelezettségei

Azok a szakmai szervezetek – beleértve a 3. cikk 18. pontjának i. és ii. alpontjában meghatározott illetékes hatóságokat is – amelyek meghatározott feltételek mellett a szakmai felelősségbiztosítással kapcsolatos csoportos fedezetet kínálnak tagjaiknak vagy a szolgáltatóknak, kötelesek azonos feltételek mellett, megkülönböztetéstől mentesen biztosítani az e fedezethez való hozzáférést az olyan, más tagállamokból származó szolgáltatók számára is, amelyek érdeklődést mutatnak az ilyen csoportos fedezet igénybevétele iránt.

VI. FEJEZET ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

14. cikk

Információcsere és kölcsönös segítségnyújtás

- (1) A különböző tagállamok koordináló hatóságai és illetékes hatóságai információt cserélnek és kölcsönösen segítséget nyújtanak egymásnak az európai szolgáltatási e-kártya kiadására, felfüggesztésére, visszavonására vagy törlésére vonatkozó eljárások keretében, valamint a bennük foglalt adatok aktualizálásában. Ez a kötelezettség a munkavállalók kirendelésével és az önálló vállalkozók mozgásával kapcsolatos, a 6. cikk (1) bekezdésében és a 7. cikkben említett alakiságok összefüggésében is alkalmazandó a 3. cikk 19. pontjának ii. alpontjában meghatározott illetékes hatóságok vonatkozásában.
- (2) A koordináló hatóságok és az illetékes hatóságok kiaknázzák a nemzeti nyilvántartások közötti összes rendelkezésre álló összeköttetést azzal a céllal, hogy információt szerezzenek, illetve ellenőrizzék az előző (1) bekezdésben említett eljárások összefüggésében korábban szerzett információkat, beleértve a központi nyilvántartások, a kereskedelmi nyilvántartások és a cégjegyzékek 2009/101/EK irányelv szerinti összekapcsolását, valamint a fizetéseképtelenségi nyilvántartások 2015/848/EU rendelet szerinti összekapcsolását is.
- (3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az (1) és (2) bekezdésben említett információcsere és kölcsönös segítségnyújtás kezelésére és feldolgozására vonatkozó technikai szabályokat. Ez az e cikk (2) bekezdésében említett összekapcsolási rendszerek működésének és azok műszaki előírásainak sérelme nélkül alkalmazandó.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 16. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

15. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 4. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól [...]tól/-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 4. cikk (3) bekezdésének értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

16. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot a 2006/123/EK irányelv 40. cikke (1) bekezdésében említett bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

17. cikk

A koordináló hatóságok kijelölése és szerepe

- (1) E rendelet alkalmazásában minden egyes tagállam kijelöl egy koordináló hatóságot, amely jogosult végrehajtani az e rendelettel összhangban rá bízott feladatokat.
- (2) A tagállamok legkésőbb [e rendelet hatályba lépésétől számított 9 hónapon belül] megküldik a Bizottságnak az (1) bekezdés szerint kijelölt koordináló hatóságok megnevezését, és az 1024/2012/EU rendelet 5. cikkének f) pontjával összhangban regisztrálják azt az IMI-ben.
- (3) Ez a cikk nem kérdőjelezi meg a tagállami hatáskörök regionális vagy helyi szintű megosztását.

18. cikk

A végrehajtás nyomon követése

A Bizottság – a tagállamokkal, a szociális partnerekkel és más érdekelt felekkel együttműködve – nyomonkövetési rendszereket hoz létre e rendelet végrehajtásának és hatásainak nyomon követése érdekében, különös figyelemmel annak a tagállamokban az érintett szolgáltatások terén a letelepedés szabadságára és a szolgáltatásnyújtás szabadságára gyakorolt hatására, tekintettel a szolgáltatóknál a tevékenységük határon átnyúló kiterjesztése kapcsán felmerült költségekre, határon átnyúló tevékenységet folytató szolgáltatókra és a fokozott verseny tekintetében az átláthatóság növelésére, valamint arra, hogy ez miként hat az érintett szolgáltatások árára és minőségére a releváns mutatók fényében.

19. cikk

Felülvizsgálati rendelkezés

A Bizottság legkésőbb az e rendelet hatálybalépésétől számított 60 hónapon belül és azt követően legalább ötévente elvégzi e rendelet értékelését, és az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak jelentést nyújt be annak működésére vonatkozóan, amelynek tartalmaznia kell a határon átnyúló tevékenységet folytató szolgáltatók adminisztratív terheire gyakorolt hatás elemzését. E jelentésnek a koordináló hatóságok együttműködésével kapcsolatos bármely gyakorlati tapasztalat értékelését is magában kell foglalnia. A jelentésnek tartalmaznia kell továbbá annak értékelését, hogy egyéb szolgáltatások vonatkozásában célszerű-e európai szolgáltatási e-kártyát bevezetni. E jelentésnek magában kell foglalnia az irányelvnek [ESC-irányelv] a 21. cikkkel összhangban történő értékelését.

A Bizottság a 2014/67/EU irányelv 24. cikkének (1) bekezdésében előírt jelentés részeként értékeli, hogy az IMI-vel összekapcsolt, e rendelet 6. cikkében említett elektronikus platform megkönnyíti-e és ha igen, milyen mértékben könnyíti meg a 2014/67/EU irányelv 9. cikke szerinti, a munkavállalók kiküldetésére vonatkozó alaki követelményeknek való megfelelést. Az említett értékelésnek figyelembe kell vennie azon tagállamok tapasztalatait, amelyek úgy döntöttek, hogy e rendelet 6. cikkének (3) bekezdése alapján igénybe veszik az IMI-vel összekapcsolt elektronikus platformot.

20. cikk

Az 1024/2012/EU rendelet módosítása

Az 1024/2012/EU rendelet melléklete a következő ponttal egészül ki:

„9. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) rendelete (.....) az európai szolgáltatási e-kártya és a kapcsolódó adminisztratív eszközök bevezetéséről.”

21. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő [huszadik] napon lép hatályba.

A 4. cikk (1)–(3) bekezdését, az 5. cikk (1) bekezdését, a 6. cikk (1), (2), (3) és (4) bekezdését, a 7. cikk (1) és (2) bekezdését, a 8. cikk (1) bekezdését, a 9. cikk (1), (2) és (3) bekezdését, a 10. cikk (1) bekezdését, valamint a 14. cikk (1), (2) és (3) bekezdését e rendelet [hatálybalépése napjától számított két év elteltével] kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.
Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

- 1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe
- 1.2. A tevékenység alapú irányítás / tevékenység alapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)
- 1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa
- 1.4. Célkitűzés(ek)
- 1.5. A javaslat/kezdemenyezés indoklása
- 1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama
- 1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

- 2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések
- 2.2. Irányítási és kontrollrendszer
- 2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

- 3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?
- 3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.1. *A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése*
 - 3.2.2. *Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.3. *Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*
 - 3.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*
- 3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az európai szolgáltatási e-kártya bevezetéséről és a kapcsolódó közigazgatási eszközökről

1.2. A tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretében tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)³¹

02. cím: Belső piac, ipar-, vállalkozás- és kkv-politika

02 03. tevékenység: Áruk és szolgáltatások belső piaca

1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa

☒ A javaslat/kezdemenyezés az egységes piac stratégiája keretében bejelentett új intézkedésre irányul

☐ A javaslat/kezdemenyezés kísérleti projektet / előkészítő intézkedést követő új intézkedésre irányul³²

☐ A javaslat/kezdemenyezés jelenlegi intézkedés meghosszabbítására irányul

☐ A javaslat/kezdemenyezés új intézkedésnek megfelelően módosított intézkedésre irányul

1.4. Céltűzés(ek)

1.4.1. A javaslat/kezdemenyezés által érintett többéves bizottsági stratégiai céltűzés(ek)

A Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság 2016–2020 közötti időszakra vonatkozó stratégiai terve a mélyebb és tisztességesebb, megerősített ipari bázissal rendelkező belső piacot azonosítja a Bizottság egyik prioritásként. „Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése” (COM(2015) 550 final) című közleményében a Bizottság bejelentett a szolgáltatások piacán meglévő akadályok elhárítására irányuló jogalkotási kezdeményezéseket.

Ebben az összefüggésben az egységes piaci stratégia egy európai szolgáltatási e-kártya („szolgáltatási útlevél”) elindítását javasolta a biztonság növelése és a korlátok csökkentése érdekében azon szolgáltatók számára, amelyek szeretnének más uniós piacokra is belépni tevékenységük kiterjesztése érdekében. Ezt a bejelentést a 2016 júniusában elfogadott következtetéseiben üdvözölte az Európai Tanács.

E kezdeményezés általános céltűzése javítani a piaci integrációt az üzleti szolgáltatások és az építőipar terén, valamint fokozni a termelékenység növekedését mindkét ágazatban.

1.4.2. Konkrét céltűzés(ek) és a tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretében tartozó érintett tevékenység(ek)

Konkrét céltűzések

³¹ Tevékenységalapú irányítás: ABM (Activity Based Management); Tevékenységalapú költségvetés-tervezés: ABB (Activity Based Budgeting).

³² A költségvetési rendelet 54. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

A javaslat konkrét célkitűzései a következők:

- megkönnyíteni és kevésbé költségessé tenni a vállalatok számára a szolgáltatásnyújtást más tagállamokban,
- lehetővé tenni a piac külföldi szolgáltatókba vetett bizalmának erősödését az átláthatóság növelése és a több rendelkezésre álló információ révén,
- lehetővé tenni a fokozott piaci dinamikát és versenyt, ami nagyobb választékhoz és többletértékhez vezetne a fogyasztók számára.

E célkitűzések eléréséhez a következő tevékenységek végrehajtását tervezzük:

1. az adminisztratív terhek csökkentése egy uniós szintű eljárás révén, amely egy nyilvános interfész segítségével lehetővé teszi a szolgáltatók számára az alaki követelmények interneten keresztül történő teljesítését;
2. a saját tagállam és a fogadó tagállam európai szinten történő összekötése egy informatikai platformon keresztül. Ebből a célból az IMI-rendszer biztosítja majd belső ügyintézési (back-office) funkciókat a nemzeti hatóságok számára. Tovább kell fejleszteni a rendszert, hogy támogatni tudja az európai szolgáltatási e-kártya működését.

A tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretében tartozó érintett tevékenység(ek)

02 03. fejezet: Áruk és szolgáltatások belső piaca

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdemenyezés a kedvezményezettek/célcsoportokra.

Az európai szolgáltatási e-kártyát bevezető irányelvre épülő javaslat a következőkről fog rendelkezni:

1. Azon szolgáltatók adminisztratív terheinek csökkentése, amelyek másik tagállamokban kívánnak szolgáltatásokat nyújtani, mivel igénybe tudnának venni egy egyszerűsített elektronikus eljárást az alaki követelmények teljesítéséhez, és élhetnének az átláthatóságból fakadó előnyökkel a kérelmek feldolgozása tekintetében. Ez lehetővé tenné számukra, hogy időt és pénzt takarítsanak meg, amennyiben a határon átnyúló szolgáltatásnyújtást kezdenek, illetve másodlagos telephelyet létesítenek;
2. A nemzeti hatóságok adminisztratív terheinek csökkentése, beleértve a különböző tagállamok közötti fokozott együttműködés előmozdítását is;
3. Egy meglévő informatikai eszköz (a belső piaci információs rendszer, a továbbiakban: IMI) új területeken való felhasználására épülő költségmegtakarítás, ily módon kiaknázva a méret- és területi gazdaságosságot (egy új, egyetlen célra szolgáló eszköz kifejlesztése helyett). Az illetékes hatóságok már regisztráltak magukat az IMI-ben.

1.4.4. Eredmény- és hatásmutatók

Tüntesse fel a javaslat/kezdemenyezés megvalósításának nyomon követését lehetővé tevő mutatókat.

A javaslat hozzájárul a szolgáltatási irányelv hatékonyabb végrehajtásához, különösen az üzleti és építőipari szolgáltatások terén.

Közvetlen hatása a következő mutatókkal mérhető:

- azon szolgáltatók száma, amelyek igénybe veszik az európai szolgáltatási e-kártyát (és a kapcsolódó, a munkavállalók kirendelésével vagy az önálló vállalkozók mozgásával kapcsolatos alakiságokat),
- a szolgáltatóknak az elérhető elektronikus eljárások könnyű teljesítésével kapcsolatos tapasztalatai,
- az elérhető eljárások átlagos gyorsasága,
- a tagállamok közötti információcserék száma.
- azon tagállamok tapasztalatai, amelyek a fenti kritériumok tekintetében élnek a 6. cikk (3) bekezdése szerinti lehetőséggel.

1.5. A javaslat/kezdemenyezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek)

A javaslat az adminisztratív terhek csökkenését és a jogbiztonság növekedését fogja eredményezni azon szolgáltatók számára, amelyek átmenetileg egy másik tagállamban is kívánják nyújtani szolgáltatásaikat, illetve másodlagos telephely létrehozása esetén. Ezenfelül ösztönzi a piac szolgáltatókba vetett bizalmának erősödését az átláthatóság növelése és a több rendelkezésre álló információ révén.

Az európai szolgáltatási e-kártya a tagállami hatóságok számára is bizonyos előnyökkel járna. Először is mérsékelné mind a fogadó tagállam, mind a saját tagállam illetékes hatóságainak munkaterhelését azáltal, hogy a hagyományos

papírmunkát egy elektronikus munkafolyamat váltja fel. Ez a munkafolyamat nagymértékben szabványosított lenne, és elérhetőek lennének automatikus fordítási szolgáltatások. Másodszer pedig az alakiságok egyszerűsödni fognak a jelenlegi több párhuzamos munkafolyamatot felváltó egyetlen elektronikus kérelmi folyamatnak köszönhetően.

Ezt úgy érjük el, hogy létrehozunk egy egységes, uniós szintű eljárást, amely egy közös páneurópai informatikai platformon (az IMI-rendszeren) alapszik. Ezt a rendszert a Bizottság már évek óta fejleszti, üzemelteti és finanszírozza. A tagállamoknak már vannak a rendszerrel kapcsolatos tapasztalatai, mivel több mint 5000 illetékes hatóság regisztrálta magát az IMI-ben 2011 óta.

1.5.2. *Az uniós részvételből adódó többletérték*

Az adminisztratív egyszerűsítést szolgáló lehetséges nemzeti vagy regionális megoldások tagállamonként eltérőek lennének a költségmegtakarítások és a hatékonyság tekintetében. Egy uniós szintű fellépés biztosítaná, hogy a szolgáltatók kevésbé eltérő megközelítésben részesüljenek a tagállamokban a határon átnyúló terjeszkedés során.

Mivel az IMI a Bizottság által kifejlesztett és működtetett, központosított kommunikációs eszköz, elősegíti majd mind az európai szolgáltatási e-kártya kibocsátásának bevezetését és zökkenőmentes működését, mind pedig a tagállamok közötti együttműködési rendszer hatékony alkalmazását. Az európai szolgáltatási e-kártya (az IMI-rendszer alapján) lehetővé tenné bizonyos akadályok – mint például a fordítási költségek – leküzdését a vállalatok számára. A Bizottság ingyenes informatikai platformként fogja biztosítani az IMI-t olyan tagállamok számára, amelyek a területükre kiküldött munkavállalók előzetes nyilatkozatait az IMI segítségével elektronikus úton kívánják benyújtani. A Bizottság az IMI-t emellett az európai szolgáltatási e-kártyával összefüggő a belföldi információcserék bonyolításához is elérhetővé teszi, amennyiben a tagállamok erre igényt tartanak.

1.5.3. *Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága*

Az IMI rendszer hatékony és megbízható eszköznek bizonyult az egyéb területeken. A szakmai képesítések elismerését célzó európai szakmai kártyára (EPC) vonatkozó eljárás, amelyet 2013-ban vezettek be a 2005/36/EK irányelv módosításával, jó példa erre.

Az európai szakmai kártya elősegíti egyes kiválasztott szakemberek szakmai képesítésének az elismerését. Ez egy központilag biztosított, uniós szintű, világosan meghatározott eljárás, amely az IMI-rendszeren keresztül zajlik. Az eljárási munkafolyamattal kapcsolatos tagállami kötelezettségek részletesen meghatározásra kerültek, ezáltal kiküszöbölve az általánosabb szabályok kétértelműségét. Ez egy célzott megoldást nyújt, amelyet konkrét szabályok támasztanak alá az olyan gyakorlati kérdésekben, mint például a kérelmek kezelésével kapcsolatos dokumentumok és határidők, és a hallgatóságos jóváhagyás, amennyiben a fogadó ország hatóságai nem hoznak végleges határozatot a határidőn belül. Ily módon az európai szakmai kártya egy egyszerűbb, gyorsabb és átláthatóbb módot kínál a képesítések elismerésére.

Mióta az európai szakmai kártya 2016 januárjában elérhetővé vált, már több mint 560 kártyát adtak ki (2016. október 20-i adat). Az európai szakmai kártyát sokan igénybe vették, ami az érdeklődés magas szintjét jelzi azon szakemberek körében,

akik jelenleg ilyen kártyát igényelhetnek (ápolók, gyógytornászok, hegyi vezetők, ingatlanügynökök és gyógyszerészek).

1.5.4. *Egyéb releváns eszközökkel való összeegyeztethetőség és lehetséges szinergia*

Számos előirányzott bizottsági kezdeményezés van, amelyek célja elektronikus eljárások vagy eszközök bevezetése, és ebből kifolyólag a lehetséges mértékig szinergiák várhatók. Ezek közé tartozik a cégnyilvántartások összekapcsolására (BRIS) és a fizetéseképtelenségi nyilvántartások összekapcsolására irányuló kezdeményezések, valamint a héa tekintetében a szűkített egyablakos ügyintézési rendszer meghosszabbítása. A BRIS 2017 közepétől lesz működőképes, és szélesebb körű hozzáférést fog biztosítani a céges adatokhoz. Ezt egészíti ki a fizetéseképtelenségi nyilvántartások összekapcsolása 2019-től kezdődően. A szűkített egyablakos ügyintézési rendszer csökkenti a külföldi szolgáltatók héaalakíságokkal kapcsolatosan felmerült költségeit 2021-től kezdődően.

Ezek a kezdeményezések mind kiegészítik az európai szolgáltatási e-kártyát. Ezenfelül is törekedni kell a szinergiára. Például – amennyiben ez technikailag megvalósítható – a koordináló hatóságok az európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmek feldolgozása, illetve az adatok összehasonlító ellenőrzése céljából használnák a BRIS (és a fizetéseképtelenségi nyilvántartások összekapcsolása) révén elérhető információkat.

1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

☐ A javaslat/kezdeményezés **határozott időtartamra vonatkozik**

– ☐ A javaslat/kezdeményezés időtartama: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig

– ☐ Pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig

☒ A javaslat/kezdeményezés **határozatlan időtartamra vonatkozik**

Beindítási időszak: 2018-tól 2021-ig,

azt követően: rendes ütem. A működési, fenntartási, valamint a tárhelyszolgáltatással kapcsolatos költségek az IMI-rendszer vonatkozó működési költségeinek részét képezik.

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)³³

Bizottság általi ☒ **közvetlen irányítás**

– ☒ a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét

– ☐ végrehajtó ügynökségen keresztül

☐ **Megosztott irányítás** a tagállamokkal

☐ **Közvetett irányítás** a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

– ☐ harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek;

– ☐ nemzetközi szervezetek és ügynökségek (nevezze meg);

– ☐ az EBB és az Európai Beruházási Alap;

– ☐ a költségvetési rendelet 208. és 209. cikkében említett szervek;

– ☐ közjogi szervek;

– ☐ magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, olyan mértékben, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak;

– ☐ a valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtó szervek;

– ☐ az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó, jogalapot megteremtő jogi aktusban meghatározott személyek.

³³

Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_hu.html

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Gyakoriság és feltételek.

A Bizottság az internetes belső piaci eredménytábla (Single Market Scoreboard) révén jelentést tesz az IMI fejlesztéséről és teljesítményéről. Az IMI európai szolgáltatási e-kártya iránti kérelmek kezelése során való használatáról megfelelően jelentést tesz ennek a keretében. Emellett rendszeresen jelentés készül az európai adatvédelmi biztos számára az IMI adatvédelmi kérdéseiről, többek között a biztonságról.

Miután az európai szolgáltatási e-kártya bevezetésre került, a jövőbeli jogi aktusok 5 év után egy felülvizsgálatot is előíranyoznak.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer

2.2.1. Felismert kockázat(ok)

Általános kockázatot az jelent, ha a szolgáltatók nem fogadják el az európai szolgáltatási e-kártyát. Ez tehát annak kockázata, hogy az európai szolgáltatási e-kártya teljes mértékben kidolgozásra kerül és működőképes, de az e-kártyára nem vagy csak nagyon csekély mértékben mutatkozik igény. További kockázat, hogy az illetékes hatóságok nehéznek ítélik meg az új rendszerhez történő alkalmazkodást, és adott esetben nem bocsátják rendelkezésre a kérelmek megfelelő és határidőben történő feldolgozásához szükséges forrásokat.

A javaslat egyik fő jellemzője az, hogy az európai szolgáltatási e-kártya az IMI funkcióin fog alapulni. Az IMI általános kockázati keretét – beleértve a működési kockázatok is – a 1024/2012/EU rendelet (IMI-rendelet) keretében azonosították. A Bizottság az IMI „rendszer tulajdonosa”, felelős annak napi működéséért, karbantartásáért és fejlesztéséért. A rendszer fejlesztését és tárhelyszolgáltatását belső szállító látja el, így biztosítva a magas szintű üzletmenet-folytonosságot. Az európai szolgáltatási e-kártya bevezetésével összefüggésben szintén fennállnak adatvédelmi kérdésekhez kapcsolódó kockázatok.

2.2.2. A belső kontrollrendszer felépítésével kapcsolatos információk

Az általános, a fenti 2.2.1. szakaszban azonosított kockázatok elhárítása céljából a Bizottság valamennyi érdekelt fél (például a tagállami hatóságok, szakmai szervezetek stb.) számára támogatást (például munkaértekezleteket stb.) fog nyújtani, valamint aktívan elősegíti az új rendszer bevezetését és használatát. A tagállamoknak népszerűsítienie kell majd a javasolt eszköz kínálta előnyöket.

Ami az európai szolgáltatási e-kártya operatív kérdéseit illeti (különösen a nyilvános interfészt, a belső ügyintézés, valamint a bejelentési lehetőséget), ezek az IMI működéséhez kapcsolódnak, és az IMI-rendszernek az IMI-rendeletben előírt általános belső ellenőrzési struktúrája összefüggésben kell azokat mérlegelni. Az IMI Irányító Bizottság feladata a magas szintű nyomon követés és ellenőrzés. Rendszeres megbeszélések és jelentéstételi eszközök könnyítik meg az informatikai fejlesztés és karbantartás szoros nyomon követését.

Emellett a 2012-es IMI-rendelet 21. cikkének megfelelően az európai adatvédelmi biztos biztosítja, hogy a Bizottság a hatályos szabályokkal összhangban végezze a személyes adatok feldolgozását az IMI-ben. A nemzeti adatvédelmi hatóságok

nyomon követik a személyes adatok illetékes hatóságok általi, tagállami szintű feldolgozását.

2.2.3. *Az ellenőrzések költsége és haszna, a várt hibakockázat értékelése*

Az általános kockázatok kezelésére a megfelelő intézkedések segítségével kerül sor, beleértve az érdekelt feleknek biztosított segítségnyújtást és tájékoztatást is.

Az európai szolgáltatási e-kártya működtetése az IMI funkcióin fog alapulni, és az IMI meglévő irányítási és ellenőrzési rendszere ki fog terjedni rá. A Bizottság úgy véli, hogy a javaslat nem eredményez fokozott hibakockázatot.

2.3. **A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések**

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket.

A csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes tevékenységek elleni fellépés érdekében az IMI vonatkozásában is megszorítás nélkül alkalmazandók a Bizottság tevékenységére általában alkalmazandó rendelkezések, többek között az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?

- Jelenlegi költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei és a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám [Megnevezés..... ...]	Diff./nem diff ³⁴ .	EFTA- országokt ól ³⁵	tagjelölt országoktól ³⁶	harmadik országokt ól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
(1A)	02.03.04. A belső piac irányítási eszközei	Diff.	IGEN	NEM	NEM	NEM

³⁴ Diff. = Differenciált előirányzatok / Nem diff. = Nem differenciált előirányzatok.

³⁵ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

³⁶ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelölt országok.

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

Az e szakaszban jelzett előirányzatok átcsoportosítás révén fognak megvalósulni. A Bizottság hivatalos pénzügyi programjában jelenleg is szereplő előirányzatokon túlmenően nem várható az uniós költségvetésre gyakorolt költségvetési hatás.

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

EUR

A többéves pénzügyi keret fejezete	(1A)	Versenyképesség a növekedésért és foglalkoztatásért
---------------------------------------	------	---

FŐIGAZGATÓSÁG: GROW (Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság)			2018	2019	2020	2021	ÖSSZESEN
• Operatív előirányzatok							
02.03.04.	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Kifizetési előirányzatok	(2)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
Költségvetési tétel száma	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)					
	Kifizetési előirányzatok	(2a)					
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok ³⁷							
Költségvetési tétel száma		(3)	0	0	0	0	0
Előirányzatok ÖSSZESEN a DG GROW részére	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=1+1a +3	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Kifizetési előirányzatok	=2+2a +3	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000

³⁷ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Kifizetési előirányzatok	(5)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN		(6)	0	0	0	0	0
A többéves pénzügyi keret 1A. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=4+ 6	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000

A többéves pénzügyi keret fejezete	5	„Igazgatási kiadások”
---------------------------------------	---	-----------------------

EUR

		2018	2019	2020	2021	ÖSSZESEN
FŐIGAZGATÓSÁG: GROW (Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóság)						
• Humán erőforrás		303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
• Egyéb igazgatási kiadások		0	0	0	0	0
DG GROW ÖSSZESEN	Előirányzatok	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
---	---	---------	---------	---------	---------	-----------

EUR

		2018	2019	2020	2021	ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	613 600	1 372 800	1 372 800	358 800	3 718 000
	Kifizetési előirányzatok	613 600	1 372 800	1 372 800	358 800	3 718 000

Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Kötelezettségvállalási előirányzatok (EUR-ban)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a teljesítéseket ↓			2018		2019		2020		2021		ÖSSZESEN	
	Típus ³⁸	Átlagos költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Összesített szám	Összköltség
1. KONKRÉT CÉLKITÜZÉS ³⁹ Az adminisztratív terhek csökkentése												
– Teljesítés	Nyilvánosan hozzáférhető portál			200 000		600 000		600 000		0		1 400 000
1. konkrét célkitűzés részösszege				200 000		600 000		600 000		0		1 400 000
2. KONKRÉT CÉLKITÜZÉS Back-office funkció												
– Teljesítés	Back-office funkció			110 000		345 000		345 000		0		800 000
2. konkrét célkitűzés részösszege				110 000		345 000		345 000		0		800 000
ÖSSZKÖLTSÉG				310 000		945 000		945 000		0		2 200 000

³⁸

A teljesítés a nyújtandó termékekre és szolgáltatásokra vonatkozik (például: finanszírozott diákcserék száma, épített utak hossza kilométerben stb.).

³⁹

Az 1.4.2. („Konkrét célkitűzés(ek)...”) szakaszban feltüntetett célkitűzés.

3.2.2. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

3.2.2.1. Összegzés

- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását vonja maga után:

EUR

	2018	2019	2020	2021	ÖSSZESEN
--	------	------	------	------	----------

A többéves pénzügyi keret5. FEJEZETE					
Humánerőforrás	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
Egyéb igazgatási kiadások					
A többéves pénzügyi keret5. FEJEZETÉNEK részösszege	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE ⁴⁰ bele nem tartozó előirányzatok					
Humánerőforrás					
Egyéb igazgatási jellegű kiadások					
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok részösszege					

ÖSSZESEN	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
-----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A személyzet létszámára vagy az előirányzatok szintjére vonatkozó határozati javaslatok végrehajtásából származó bármilyen hatást a rendelkezésre álló források átcsoportosításával fedezik.

3.2.2.2. Becsült humánerőforrás-szükségletek

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:
- A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni

	2018	2019	2020	2021
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)				

⁴⁰

Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

XX 01 01 01 (a központban és a bizottsági képviselőket)	2,2	3,1	3,1	2,6
XX 01 01 02 (a küldöttségeknél)				
XX 01 05 01 (közvetett kutatás)				
10 01 05 01 (közvetlen kutatás)				
• Külső munkatársak (teljes munkaidős egyenértékben (FTE) kifejezve)⁴¹				
XX 01 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből)				
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT és JED a küldöttségeknél)				
XX 01 04 ⁴²	– a központban			
	– a küldöttségeknél			
XX 01 05 02 (AC, END, INT közvetett kutatásban)				
10 01 05 02 (AC, END, INT közvetett kutatásban)				
Egyéb költségvetési tétel (kérjük megnevezni)				
ÖSSZESEN	2,2	3,1	3,1	2,6

– **XX** az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A humán erőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A személyzet létszáma vagy az előirányzatok szintjére vonatkozó határozati javaslatok végrehajtásából származó bármilyen hatást a rendelkezésre álló források átcsoportosításával fedezik.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	<u>A kapcsolódó végrehajtási jogi aktusok elfogadásának támogatása, projektmenedzsment, üzleti elemzési és végrehajtást támogató tevékenységek.</u>
Külső munkatársak	

⁴¹ AC=szerződéses alkalmazott; AL = helyi alkalmazott; END=kirendelt nemzeti szakértő; INT=kölcsönmunkaerő (átmeneti alkalmazott); JED=küldöttségi pályakezdő szakértő.

⁴² Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

3.2.3. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*

- ☒ A javaslat/kezdemenyezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel.
- ☐ A javaslat/kezdemenyezés miatt szükséges a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átprogramozása.
- ☐ A javaslat/kezdemenyezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára.

3.2.4. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*

- ☒ A javaslat/kezdemenyezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.
- ☐ A javaslat/kezdemenyezés az alábbi becsült társfinanszírozást irányozza elő:

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

- ☒ A javaslatnak/kezdemenyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- ☐ A javaslatnak/kezdemenyezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
 - ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
 - ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást